

Latviešu valodas
aģentūra

RADOŠAS IDEJAS DARBAM AR IMANTA ZIEDOŅA „KRĀSAINĀM PASAKĀM”

Diasporas skolotājas Dainas Grases
pieredzes materiāls

2023

SATURS

Priekšvārds	3
Pelēkā pasaka	4
Baltā pasaka	6
Melnā pasaka	8
Brūnā pasaka	10
Sarkanā pasaka	14
Zilā pasaka	17
Dzeltenā pasaka	20
Zaļā pasaka	23
Raibā pasaka	26
Dzintarainā pasaka	29
1. pielikums	36
2. pielikums	37
3. pielikums	38
4. pielikums	39
5. pielikums	40
6. pielikums	42
7. pielikums	43
8. pielikums	44

PRIEKŠVārds

Jūs noteikti esat spēlējuši „Še tev dālderis”, „Velns ar garu asti sit pa krāsu kasti” jeb „Krāsainas”, „Kuģis peld pa jūru, kuģim nokrīt krāsa”. Brīnījušies, kā no dzeltenas un zilās krāsas rodas skaisti zaļa krāsa, vai priekā saukuši pie loga visu ģimeni, jo ir „uzziedējusi” varavīksne vai pat divas...

Katram no mums ir sava mīļākā krāsa – krāsa, kura ir svarīga svinīgos brīžos, krāsa, kura mums vislabāk piestāv vai kura mūs nomierina. Un noteikti ir arī krāsa, kura, mūsaprāt, ir neglīta, dara mūs bēdīgus vai nervozus. Mēs esam tik dažādi, un tas ir tik skaisti!

Februārī, kad apkārt krāsu ir maz, no grāmatu skapja „izkāpa” Imanta Ziedoņa „Krāsainas pasakas”. Jūs taču zināt to sajūtu, kad nav īsti iemesla būt iedvesmotam vai priecīgam, bet tad kādā parastā, pelēkā dienā ir skaidrs, kas ir tas, kas palīdzēs sagaidīt krāsaino pavasari, izdevušos dienu, priecīgus cilvēkus un arī paša autora 90 gadu jubileju 2023. gada maijā!

Paldies Imantam Ziedonim par uzrakstītajām pasakām, kas palīdzēja Briseles Latviešu skolas bērniem un skolotājiem piepildīti un krāsaini sagaidīt pavasari un saulīti, katru sestdienu iepazīstoties ar vienu no pasakām, pildot papildu uzdevumus, liekot kopā lapu pie lapas, pasaku pie pasakas, ilustrējot, spēlējot spēles, minot mīklas, mācoties saskaņot īpašības vārdus ar lietvārdiem, meklējot skaidrojumus maz vai nemaz nedzirdētiem vārdiem un mēģinot arī pašiem sacerēt kādu krāsainu pasaku.

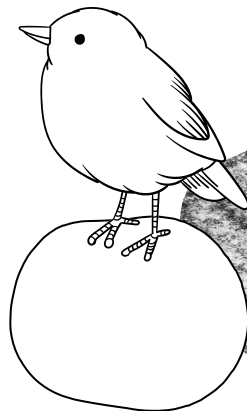
Zināšanai:

- 1) lai iekļautos vienā nodarbību dienā, vairākas pasakas saīsināju, saglabājot galveno sižeta līniju;
- 2) mēs sākam ar „Pelēko pasaku”, jo ārā tiešām bija pelēks. Jūs noteikti varat sākt ar citu pasaku, piemēram, „Raibo pasaku”, ja tas ir krāsains rudens. Galvenais, lai katram mājās ir savas ļoti mīļās „Krāsainas pasakas”;
- 3) droši lieciet klāt savas idejas, „krāsainas” dziesmas, rokdarbus vai citas radošas aktivitātes!

Krāsainu darbošanos!

Autore Daina Grase

PELĒKĀ PASAKA

1. Lasi un pasvītro visu, kas ir pelēkā krāsā!

Es esmu Pelēkais. Es esmu pelēks kā pelēns. Es esmu pelēks kā putns, kā puteklis, kā pelni. Es esmu Puteklis. Tikai tāpēc, ka es esmu, tikai tāpēc citas krāsas var izcelties.

Kur es esmu? Kur jūs mani varat ieraudzīt? Visur.

Bet sāksim ar pavasari. Pelēkā pavasarī viss ir pelēks, sniegs ir nokusis, zeme pelēka un pumpuri pelēki.

Bet pārplīst pelēkais pumpurs (tas ir mans pelēkais pumpurs), un uzzied – pūpols! Vai pūpols būtu tik skaists un balts, ja es, Pelēkais, pavasarī nebūtu tik pelēks? Pelēkā pavasarī pelēkā zemē izlien zaļa tulpe, pelēkā zemē izlien sarkani rabarberi kā velna ragi.

Vai sāksim ar rītu. Pelēkā rīta krēslā peld balti miglas palagi pļavā. Vai migla liktos tik balta, ja nebūtu rīts tik pelēks? Pelēkā padebesī lec rīta sarkanā saule, un visi ierauga, cik tā skaista. Pelēkā padebesī peld zelta mēness, un visi nu ierauga – oh, cik tas skaists! Bet skaists tikai tāpēc, ka padebesis bija pelēks. Es esmu pirms visām krāsām. Es esmu pirms visām krāsām, kuras cilvēki gaida. Pelēkā rītā viņi gaida sauli, pelēkā naktī – mēnesi. Pelēkā pavasarī viņi gaida ziedus, pelēkā rudenī – baltu sniegu. Es esmu Pelēkais, un manis dēļ cilvēki meklē citas krāsas.

Es esmu gandrīz vissvarīgākā krāsa. Viss kļūst skaists tikai tad, ja noliek mani blakus. Baltais Angoras kaķis ir skaists, jo blakus es esmu pelēks. Ja nebūtu pelēku zvirbuļu, kanārijputniņus nebūtu ar ko salīdzināt. Krāsaini putniņi ir skaisti tāpēc, ka ir pelēkie putniņi. Baltās pelītes ir jaukas tāpēc, ka ir pelēkās pelītes, baltās smiltiņas tāpēc, ka ir pelēkās.

Es esmu Pelēkais. Es palīdzu visām krāsām.

Ja viņas pašas neprot, es tās izstumju no sevis virspusē, lai visi skatās.

No sava pelēkā lietus mākoņa es izstumju krāsainu varavīksni. Es neesmu skaudīgs, man nav žēl, es pats palieku aizmugurē. Es izpūšu krāsas no sevis, kā pelēks ziepjūdens izpūš krāsainu burbuli salmiņa galā. Vai jūs tā esat pūtuši? Tad jau jūs zināt, ka es tas esmu, kas jums palīdz, – es, Pelēkais.

Kāds es izskatos? Es jau teicu: skatieties putekļos, skatieties pelēnos, skatieties pelnos.

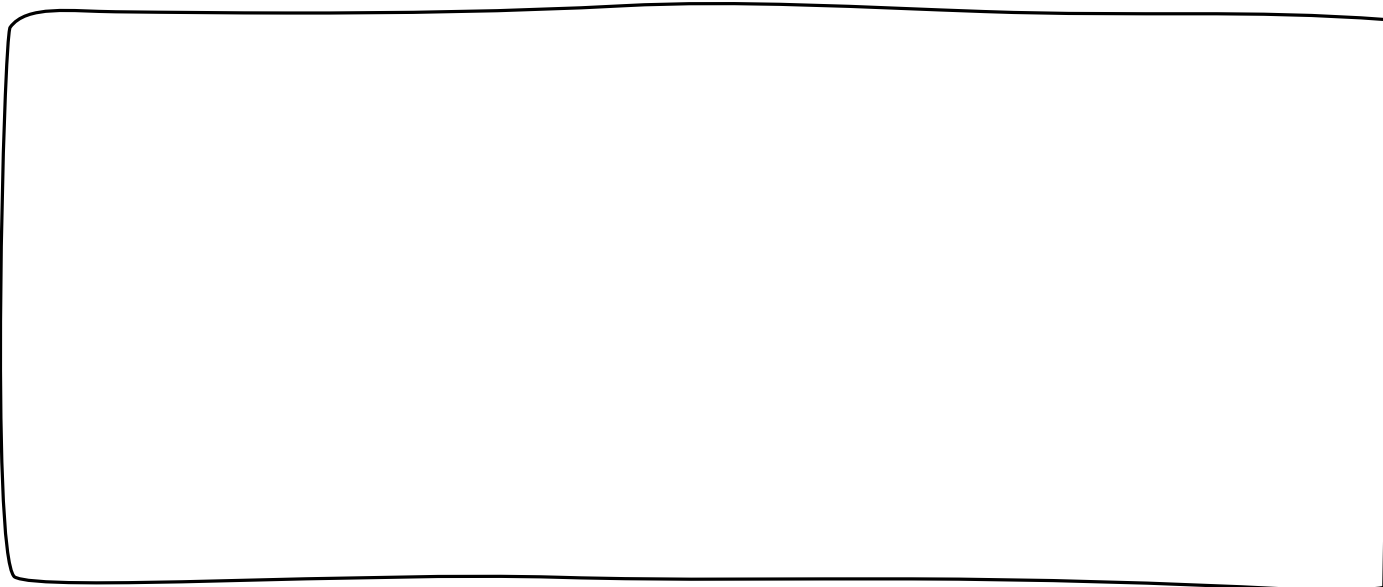
Un tad iesviediet krāsainu pogu pelnos. Nu jūs redzat? Ir skaista, krāsaina poga, vai ne? Un aiz tās? Kas ir aiz tās? Tas esmu es – Pelēkais.

2. Papildini teikumus ar vārdiem no pasakas!

Es esmu pelēks kā _____.

Ja pelēkā krāsa ir blakus, tad izceļas _____.

3. Paņem parasto zīmuli un dzēšgumiju! Aizkrāso laukumu ar parasto zīmuli, lai tas ir pelēks! Tagad ar dzēšgumiju „uzraksti”: **PELĒKĀ PASAKA!**

BALTĀ PASAKA

1. Lasi un pasvītro to, kas ir baltā krāsā!

Vakar uzkrīta pirmais sniegs. Nu viss ir balts.

Tik balts, ka nekā nevar atšķirt. Baltā vistiņa izdēja baltu olu un pazaudēja to sniegā. Baltais gailis dziedāja baltu dziesmu, tā ieskrēja pažobelē, piesala tur un palika karājoties kā balta lāsteka. Baltajai vāverei piedzima balti vāverēni, ielēca baltajos koku zaros, un vāvere nevar vairs tos atrast. Visi koki – balti, eju pa mežu, nevaru saprast, kur koks, kur baltā diena.

Dūmi no skursteņiem kāpj balti, un tintes pudelē tinte kļuvusi balta – nezinu, vai jūs redzēsiet, kas te uzrakstīts. Ēdam tikai baltu maizi un dzeram baltu kafiju. Šorīt tīrīju zābakus – zābaksmērs arī balts.

Gauja balta – iemetu spiningu, izvilku baltu līdaku, uzšķērdu līdaku – vēderā tai balts pīlēns (norijusi rīļa), iespraudu pīlēnam astē šito zīmīti, palaidu, lai lido. Ja saņemsiet, pabarojiet, apgrieziet spārniņiem galus, lai neaizlaižas, un katru vakaru sildiet šim vēderu ar baltu termoformu.

Kad izdēs zelta oliņu, tad man atrakstiet!

Mana adrese: BALTAIS KURMIS JŪRMALĀ.

P. S. Varat arī to visu uzzīmēt, tikai – ar baltu krāsu, bez nevienas melnas svītriņas.

2. Raksti vārdus no pasakas pie atbilstošā īpašības vārda!

Balts sniegs, _____

Balta _____

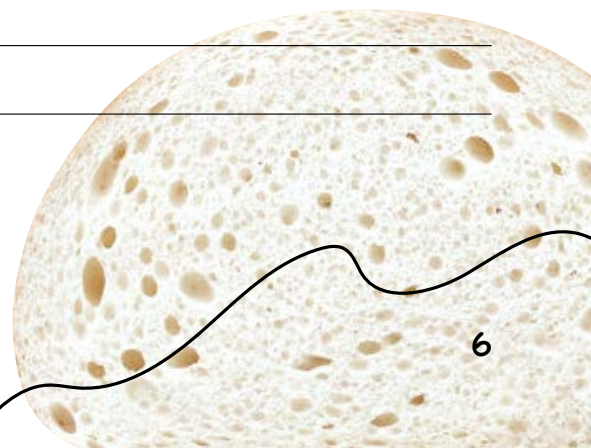
Balti _____

Baltas _____

3. Veido jaunus vārdus (salikteņus)!

BALTA + MAIZE = _____

SNIEGS + BALTA = _____

OLA + BALTUMS = _____

BALTS + EZERS = _____

BALTA + EGLE = _____

4. Ieraksti horizontāli to, kas ir baltā krāsā, izmantojot jau uzrakstītos burtus!

~~MILTI~~, CUKURS, SĀLS, SNIEGPĀRSLIŅA, PUTUKRĒJUMS, SALDĒJUMS,
SNIEGAVĪRS, MĀKONIS, GULBIS, ZAĶIS, LEDUSLĀCIS, VISTA, PĪLE,
POLĀRLAPSA, KAIJA, SNIEGAROZE, SNIEGPULKSTENĪTE, JASMĪNS, CERĪNI,
IEVAS, RĪSI, BALTMAIZE, KRĒJUMS, KEFĪRS, MĀRRUTKI, PORCELĀNS,
DŪMI, PUTAS, ZOBĪ, OLBALTUMS, PIENS

E

S

E

S

M

U

B

A

MILTI

T

Ā

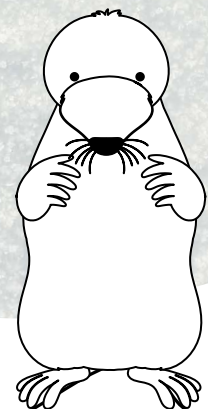
K

R

Ā

S

Ā

MELNĀ PASAKA

1. Lasi un pasvītro to, kas ir melnā krāsā!

Šī ir melna pasaka. Šī ir tik melna pasaka, ka nekā nevar redzēt. Tajā kaut kas ir, bet nevar redzēt. Aizveriet acis, vēl aizsieniet ar melnu lakatu – un tagad jūs saprotat, cik tajā tumšs? Nekā nevar redzēt. Var tikai ar rokām taustīties. Tumšs kā ellē, vai ne? Šī pasaka jau arī notiek ellē. Sataustījāt to pinkaino? Tas ir Jancis? Nē, tas ir pats velns. Viņš ir tik melns kā zābakbirste.

Taustāties pa tumsu tālāk. Tāda kā kaste. Tas ir televizors. Velns skatās televizoru. Melnu televizoru, bet nekā nevar redzēt; varbūt viņš arī kaut ko redz, varbūt neredz – bet skatās.

Velnu bērni lasa melnas grāmatas melniem burtiem – pilnīgi melnas grāmatas. Un skaudīgi ir velna bērni! Sirds viņiem melna, un sirdī melna skaudība. Ja viens, piemēram, lasa kādu nelabu grāmatu (nelabās grāmatas viņiem skaitās tās labākās), tad otrs izzog no grāmatas visus burtus un apēd, lai citiem nebūtu ko lasīt.

Pie velniem viss notiek otrādi. Pienu viņi dzer melnu, cukuru grauž melnu. Ūdens pie viņiem ir melns. Melna mute jāmazgā ar melnu ūdeni. Lai neviena balta plankumiņa nebūtu.

Gaisma ellē nedrīkst būt nekāda. Gaismu izķer pa stariņam vien, sasien kūlīšos un ietin melnās avīzēs. Kad velni iet ārā pasaulē, tad melnajās avīzēs iesaiņotā gaisma viņiem jānes līdzī un jāizsviež, vienalga, kur, ka tikai prom un ārā. Atrauj ātri durvis, un – ārā! Tā velni ar gaismu cīnās.

Velniem jau grūti gaismā ilgi dzīvot. Tāpat kā mums grūti dzīvot tumsā. Tāpēc taisiet acis vaļā! Bet tie, kas neklausīja un visu laiku turēja acis vaļā, tie jau īsto pasaku neredzēja. Vajadzēja turēt acis ciet, tad būtu redzējuši.

2. Kas tas ir? Atmini!

Balta pļava, melni lopi, vajag gudra ganītāja. (*atamārg un sjātīsa!*)

Mini arī citas mīklas 5. pielikumā!

3. Raksti īpašības vārdu MELNS atbilstošā formā!

Melns velns, _____ burti, _____ acis,

_____ lakats, _____ zeme, _____ pipari,

_____ brilles, _____ panna, _____ mati,

_____ šalle, _____ mašīna, _____ ogles,

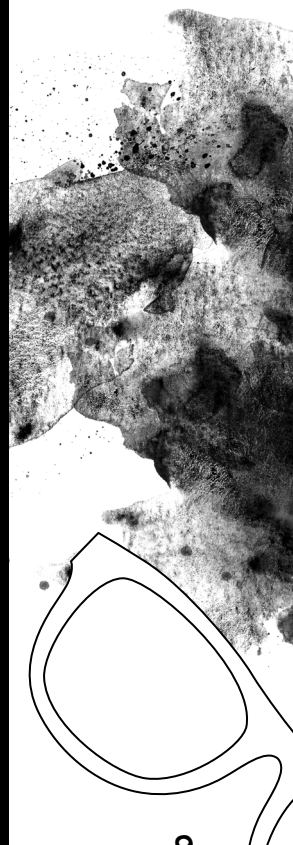
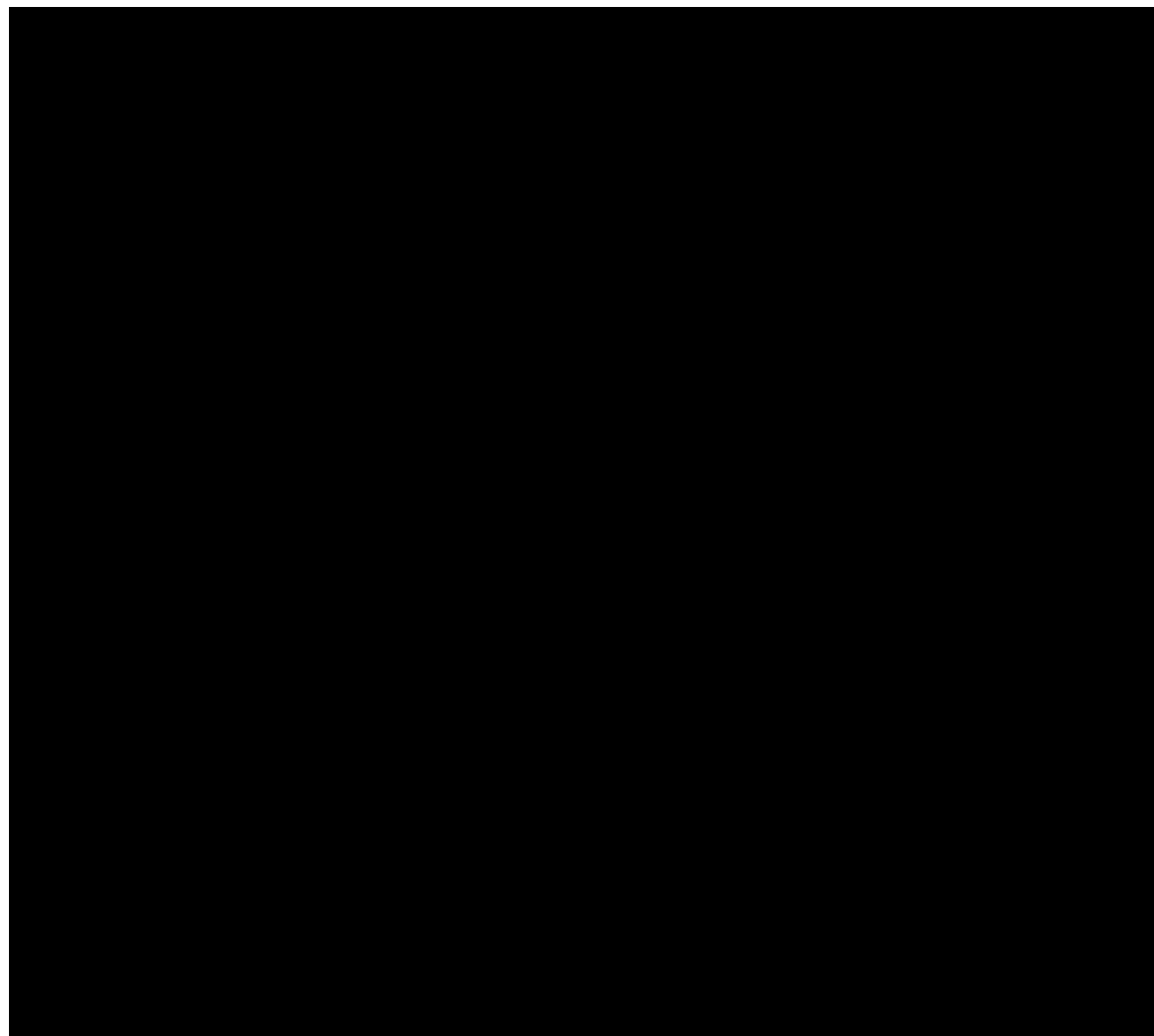
_____ zīmulis, _____ kafija, _____ pantera,

_____ kaķis.

4. Ja man būtu melns kaķis un suns, viņus sauktu _____

un _____.

5. Tā ir istaba naktī. Esi atjautīgs un uzzīmē savu melno suni vai kaķi!

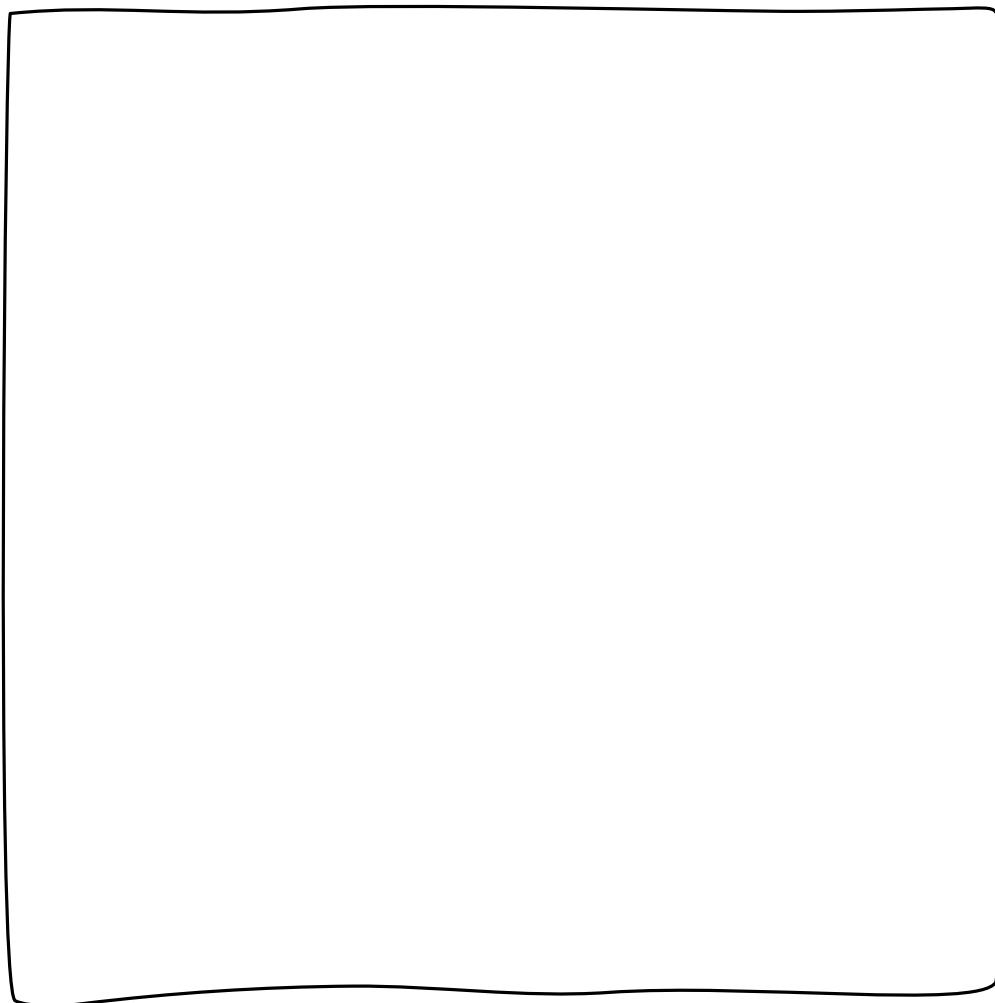
BRŪNĀ PASAKA

1. Lasi un pasvītro ar brūnu zīmuli visu, kas ir brūnā krāsā!

Es viņu redzēju. Viņš ielēca pannā, maziņš un brūns, lēkāja pa kartupeļu brūnajām šķēlītēm un sauca: „Brūns! Brūns! Brūns!” Kad es uzkaisīju kartupeļiem pannā piparus, viņš nošķaudījās un pazuda.

Daži, kas viņu arī redzējuši, saka to pašu: tas esot mazs, brūns vīriņš, viņš esot visur, kur kaut kas gatavojas, viņš kliezot: „Brūns! Brūns! Brūns!” – un viss kļūstot brūns un gatavs.

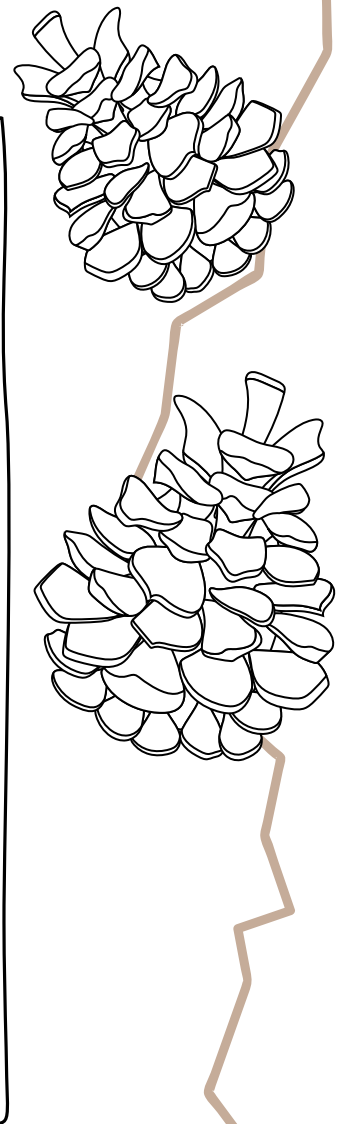
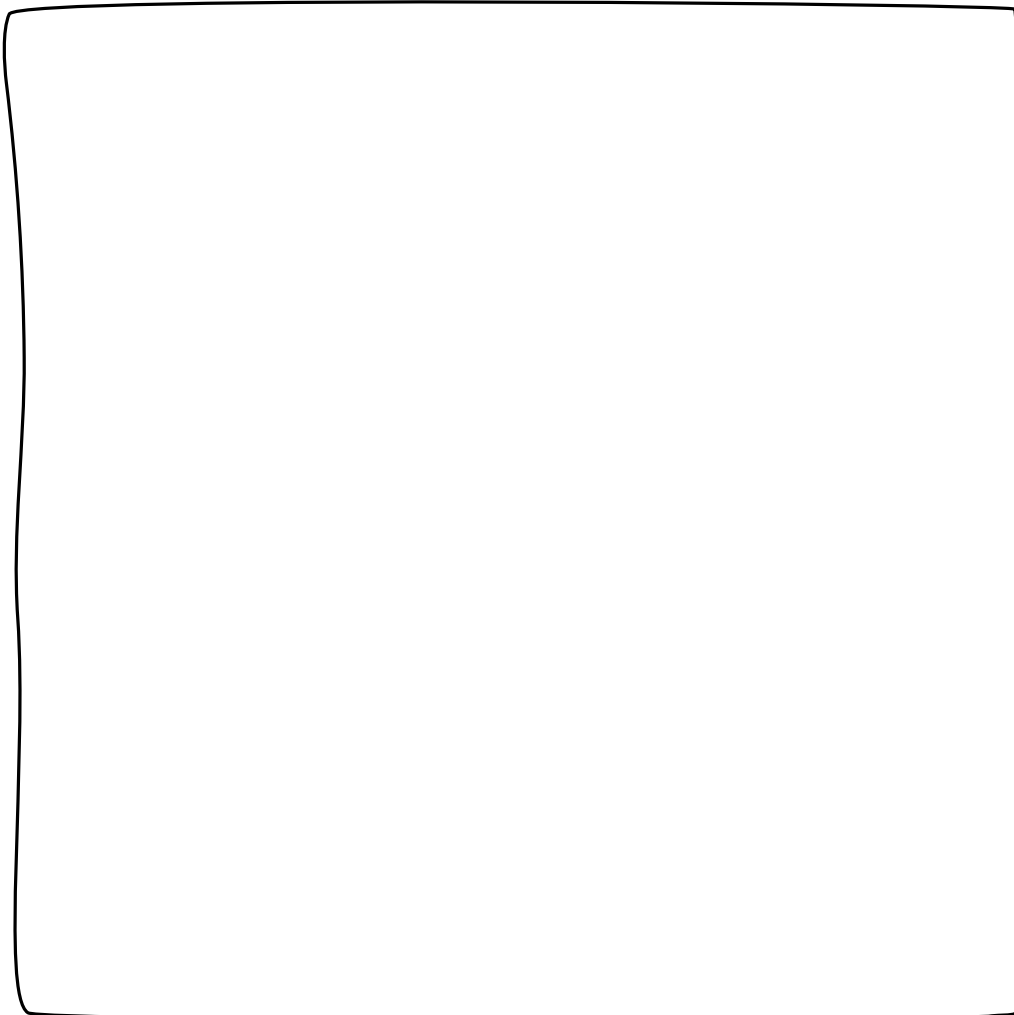
Uzzīmē brūno vīriņu!

Redzot viņu tikai retais – vajagot lielu pacietību. Domāju, noķeršu viņu pie baravikām. Zināju, ka baravikas no zemes izlien baltas un tikai tad – nekā – kļūst brūnas. Tur jābūt brūnajam vīriņam. No rīta mazā gaismiņā apsēžos baraviku vietā pie brūnās priedes un gaidu. Drīz jāparādās baravikai. Jā – izlien. Cepurīte balta. Tagad nedrīkst ne acu nolaist.

Apči! Fu! Kā nobiedēja! Zaķis šķauda. Es tikai vienu mirklīti paskatījos uz to pusi, bet baravika pa to laiku jau brūna nokrāsota. Tā viņš visu dara – kamēr citi ne redz, ne dzird. Zaļos čiekurus pārkrāso par brūnajiem – gatavs! Dzirdu tikai laiku pa laikam izsaucienus: „Brūns! Brūns! Brūns!”

Te uzzīmē baraviku ar brūnu cepurīti!

Bet pagājušovasar es gulēju jūrmalā smiltīs, visapkārt daudz cilvēku saulē, un skatos – Jānim uz muguras septiņi gabali! Mazi, brūni vīriņi krāso šo brūnu. Pateicu Jānim. Jānis smejas, saka – nav tiesa. Tādu vīriņu nemaz neesot. Kā neesot, ka es pats esmu redzējis! Tikai katrs neredz. Millllzīga pacietība vajadzīga.

Cik vīriņu kutināja Jāņa muguru? Uzzīmē!

Neviens nezina, kur viņi dzīvo. Citi saka: lāča vilnā; citi saka: brūnajā ķērpī; vēl citi runā: ozola zīlēs vai priedei aiz mizas.

Runāt mākot viņi tikai divus vārdus: BRŪNS un GATAVS. Līdzko viņi tos pasaka, viss briest un plīst, un gatavojas, kastaņi krīt no micītēm un Brūnaļai atskrien brūns teliņš. Tikai neviens nezina, kā viņus sauc. Brūnīši? Brūnuļi? Gatavelīši? Gatavoņi? Neesat dzirdējuši?

2. Atrodi burtu jūklī to, kas ir brūnā krāsā!

ŠOKOLĀDE, RUPJMAIZE, KASTAŅI, ČIEKURI, ZEME, BARAVIKA, MIZA, KVASS, LĀCIS, KANĒLIS, KAKA, KAFIJA, BEBRI. Meklē: ← ↑ → ↓ ↘.

Kad atrodi, iesaucies: „BRŪNS UN GATAVS” un iekrāso vārdus brūnā krāsā!

Ē	Z	I	A	M	J	P	U	R
M	S	I	L	Ē	N	A	K	L
Ē	D	Ā	L	O	K	O	Š	Ā
Z	A	J	I	F	A	K	Š	C
B	K	V	A	S	S	O	K	I
Ē	O	L	Z	K	T	Ā	D	S
B	A	K	I	V	A	R	A	B
R	Ē	S	M	K	Ņ	K	Ū	K
I	R	U	K	Ē	I	Č	A	A

Izraksti pēc kārtas (→) burtus, kuri nenoderēja:

..... . ŅAMMM... ☺

3. Vai proti lasīt no labās uz kreiso pusi? Raksti izlasīto!

Bruno Brauna pusdienu kastītē ir šādi brūni gardumi:

SETELTOK = _____, SENEMIĶ = _____,

UKOLPIĶ İNİDZUARG = _____,

SACĒL = _____, SETĪZIAMLĒNAK = _____,

İĶİRG = _____, İLEĶİNREPMUP = _____,

SAKŪKRAPİP = _____, EDĀLOKOŠ = _____,

İTSKEİR = _____, SENĪZOR = _____, SSAVK = _____.

SARKANĀ PASAKA

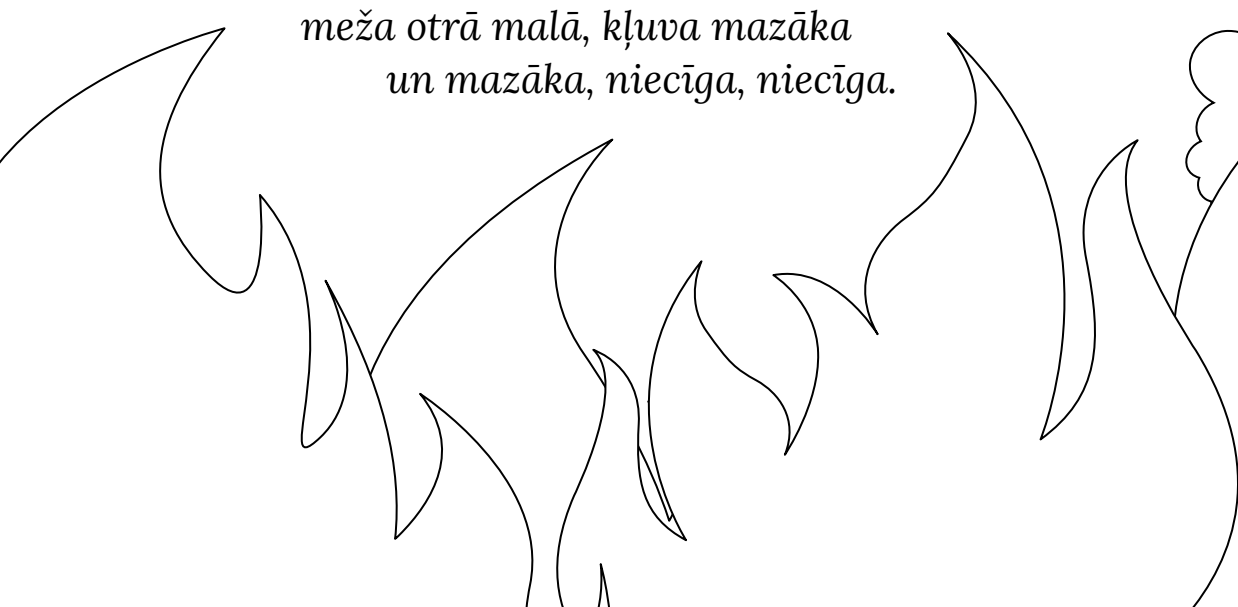
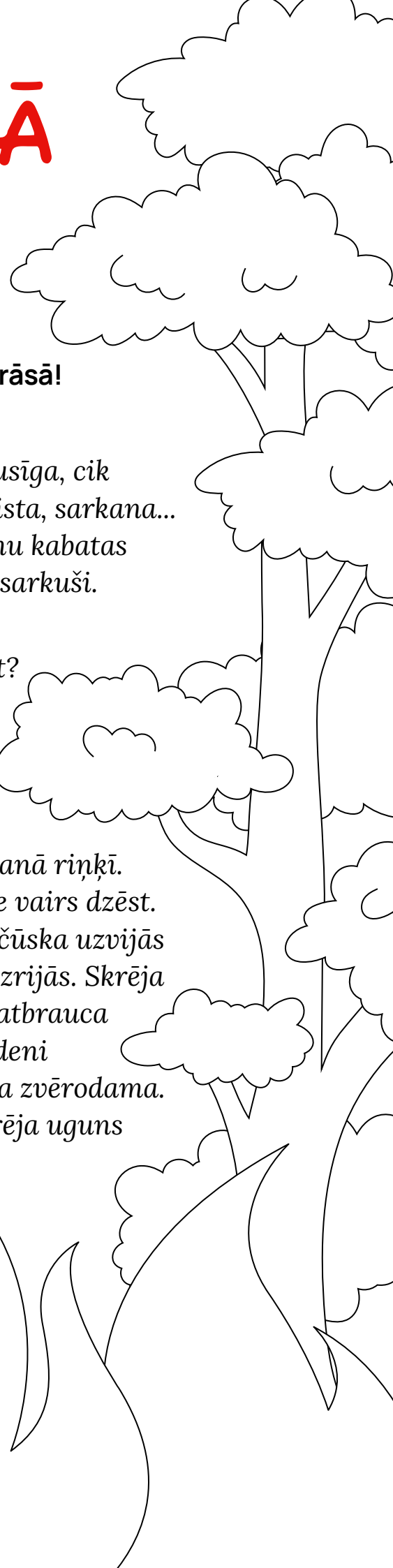
1. Ar sarkanu iekrāso visu, kas pasakā ir sarkanā krāsā!

~~Liesmiņa.~~ Guntiņa. Ugunsmeitiņa.

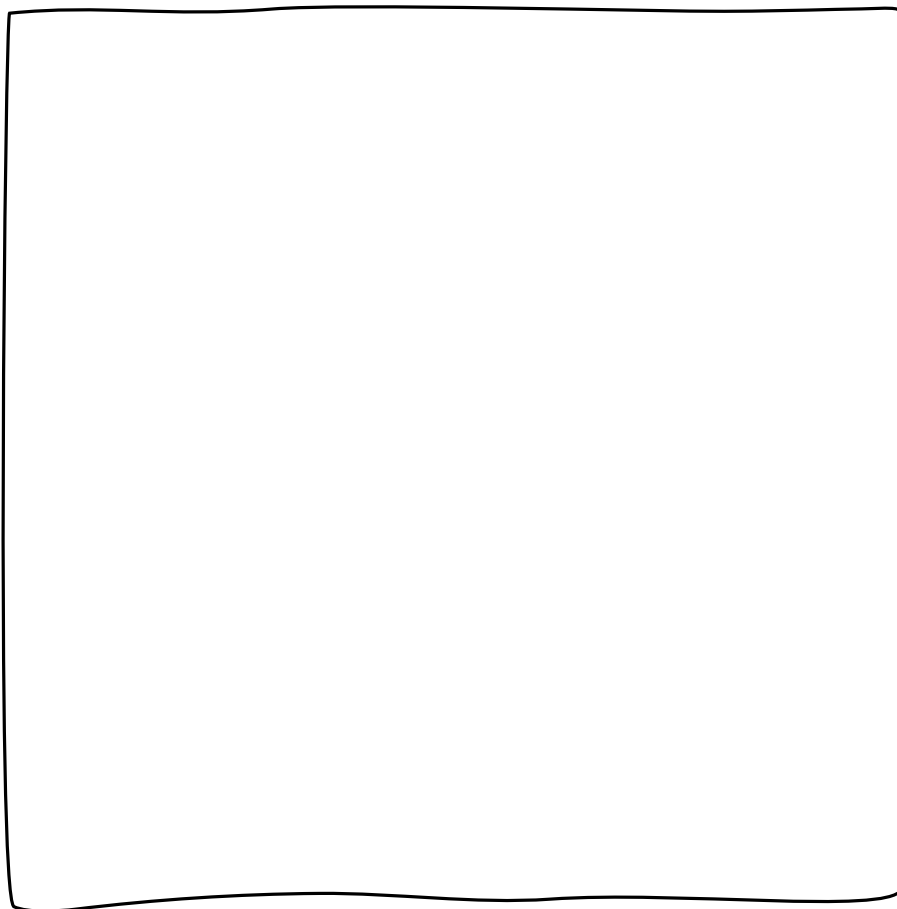
Kāda sarkana, skaista deg sveces galā! Cik paklausīga, cik mīla! Labulīte, liesmiņa, ugunsmeitiņa, kāda skaista, sarkana... Sarkana micīte, sarkanas kurpes kājās, ar sarkanu kabatas lakatiņu vēdinās. Sarkani vaidziņi, karstumā piesarkuši. Skaistiņa, paklausīga, Guntiņa, ugunsmeitiņa.

Tikai acīs – vai jūs redzējāt? Tikai acīs – manījāt? Kaut kas nelabs iegailējās. Sarkani iekvēlojās, mežonīgi iegailējās. Laukā tikt, laukā! Pa mežu aizbēgt, pa sausu sūnu. Pa sausu zāli, pa briksņiem, pa zaru galiem.

Nu tā trakoja, nesavaldāmā. Pletās plašumā sarkanā riņķī. Šurp un turp uz visām pusēm. Ne vairs saķert, ne vairs dzēst. Kā sarkana upe gāzās pār krūmiem. Kā sarkana čūska uzvijās eglēs. Kā sarkans pūķis auga un rija, rija un neaizrijās. Skrēja ļaudis sarkaniem spaiņiem, sarkaniem ķekšiem, atbrauca sarkanas mašīnas, strūkloja, trieca, gāza baltu ūdeni sarkanā ugunī – nelīdzēja, nelīdzēja – uguns dega zvērodama. Sarkana, milzīga, arvien sarkanāka. Un tad izskrēja uguns meža otrā malā, kļuva mazāka un mazāka, niecīga, niecīga.

Te uzzīmē Guntiņu!

„Viņa ir laba,” teica Lampa. Lampai arī bija savs kupols. „Viņu tikai nevajag laist prom. Tad viņa ir laba,” teica Kamīns. Kamīnā liesmu vējš rāva skursteni. Kamīnā liesmu valdīja vējš. Un Krāsns teica to pašu, un Plīts arī. Un visi dega sarkanām, siltām mutēm. Liesmiņa Guntiņa atkal kurējās paklausīgi plītī, kartupeļi vārījās, durtiņas ciet, un tikai viens ceļš, kā tikt laukā, – caur skursteni.

Bet skurstenis bija garš un dūmu pilns, un līdz skursteņa galam ne dzirkstele nenokļuva – viss noslāpa dūmos.

Jā, dzirksteles ir uguns niķi. Kad mežā deg ugunskurs, dzirksteles met kūleņus, grib ieniķoties kādā sausā zariņā, uzspurkšķēt, augt un dedzināt, sarkanas trakot.

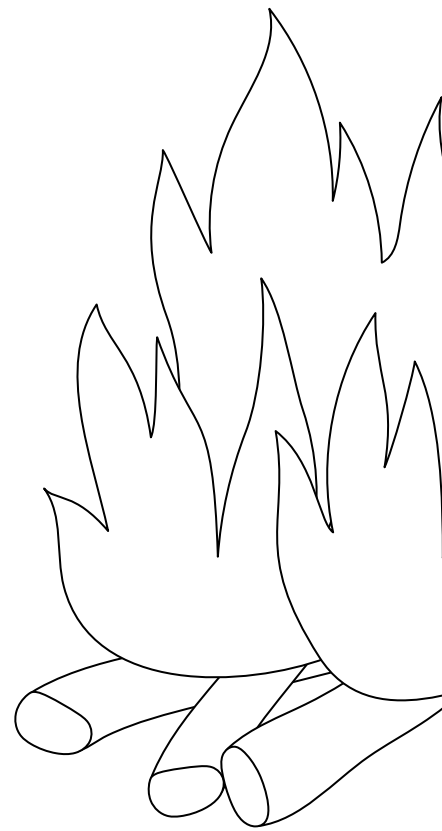
2. Uzzīmē apkārt lapai uguns upi!

3. Raksti!

Pasakā bija sarkans _____,
sarkana _____,
sarkani _____
un sarkanas _____.

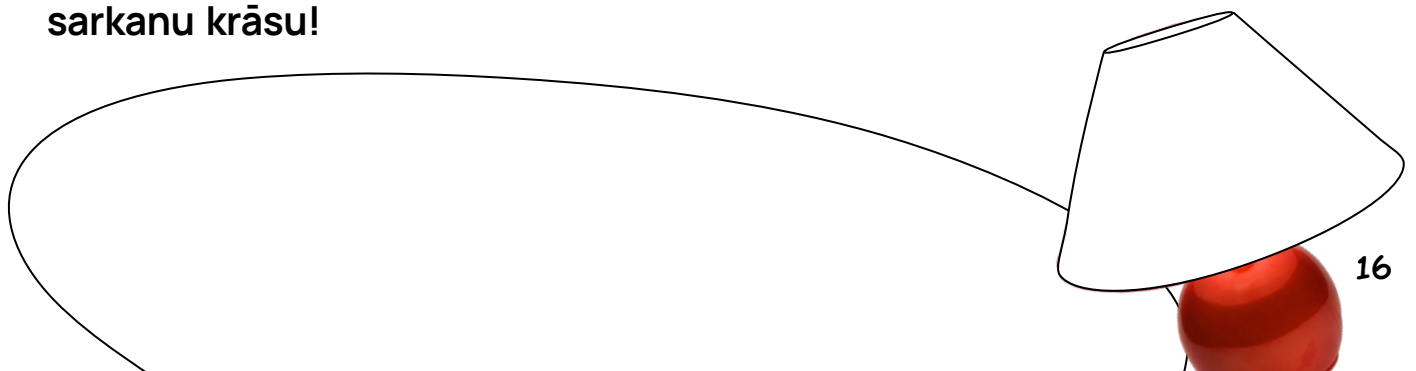
4. Ieraksti ↑ ↓ virs vārda UGUNSKURS visu, kas ir sarkans vai labi deg! Izmanto vārdus no pasakas! Īsākos vārdus raksti malās, garākos – vidū!

								S
								K
								A
								P
								I
U	G	U	N	S	K	U	R	S

5. Tukšajās vietās raksti visus 33 latviešu valodas alfabēta burtus pēc kārtas vai jauktā secībā!

6. Iedod kādam, lai atrod to, kas ir ugunskurā! Atrastie vārdi jāiekrāso ar sarkanu krāsu!

ZILĀ PASAKA

1. Lasi un ar zilu zīmuli iekrāso visu, kas ir zilā krāsā!

Zils zirgs zirņos. Vēl vakar es viņu redzēju. Viņš ēda zirņu zilos ziedus, un es zinu, kāpēc viņš ir zils. Tā nolēma citi zirgi. Viņi nolēma, ka mūžīgais zirgs būs ilgu un cerību krāsā – vizbulu, hiacinšu un neaizmirstu zil. Visur tur, kur cilvēks uz pasaules ilgojas, tur viņam jābūt klāt, tāpēc zilajam zirgam deva zilus spārnus un nosauca par ZILO CERĪBU ZIRGU.

„Tu esi sapņu zirgs,” viņam teica, „un tev jāēd neaizmirstules. Visas zilās puķes ir tava barība. Kad debesis ir zilas un tīras, ej un debesīs izvārties! Kad jūra ir zila, ej un jūrā izpeldies! Un, kad tu gribi dzert, tev ir jāuzmeklē zilie cerību avoti. Ja nav avotu, tu drīksti dzert tikai no ziliem spaiņiem, zilām bļodiņām, zilām krūzītēm, zilām glāzītēm. Atceries, ka tu nekad nedrīksti dzīvot tepat, bet tev jādzīvo zilos tālumos. Cilvēki cerē un skatās uz tālumiem. Tur, kur jūra ir tāla un zila, tur, kur debesis ir tālas un zilas, tur, kur tāli un zili ir meži. Tur tev jādzīvo.”

Tā zirgam tika noteikts, tāpēc tuvumā viņu tik reti kāds redz, gandrīz nemaz neredz. Un cilvēki ilgojas pēc tālumiem. Kad agros pavasaros atnāk strazdi un zem lazdām zied zilās vizbules, skatieties uzmanīgi – vai tur nav zilā zirga pēdas? Reizēm pavasarī dārzā ir noēstas zilās hiacintes. Vasarā ejiet klusu pa laukiem, kad lini zied vai rudzu laukā zied rudzupuķes – zilais zirgs tur ganās.

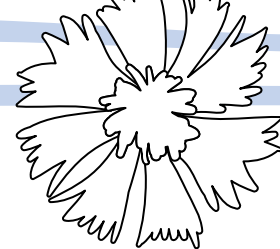
Bet, ja jūs gribat viņu redzēt pavisam, pavisam tuvu un varbūt pat nofotografēt, tad nolieciet pagalmā katliņu ar melleņu klimpām, mellenes viņam ļoti garšo.

Tie, kas jā ar zilo zirgu, tie visu pasauli redz zilu: esot zili zaķi, zili pūpēži un zilas ievas. Tāpēc jau arī saka: zili brīnumi.

Pats zilais zirgs jau ir zils brīnumš, un, kas ar viņu jā, – redz zilus brīnumus. Parasti gan viņš laižot sev tuvumā un atļaujot ar sevi jāt tikai dzejniekiem, bet ja jums ir saujīņa zilu auzu...

Vai jums ir saujīņa zilu auzu?

2. Pastāsti, kādus zilus brīnumus Tu esi redzējis!

3. Izdomā un uzraksti, kāda ir ZILĀ CERĪBU ZIRGA adrese!

4. Ko drīkst ēst un dzert ZILAIS CERĪBU ZIRGS?

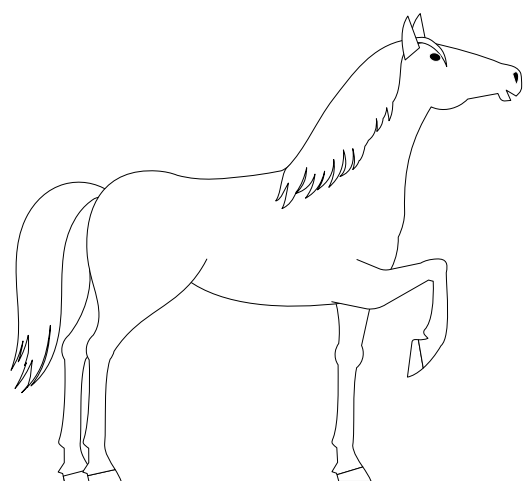
BROKASTĪS: _____

PUSDIENĀS: _____

LAUNAGĀ: _____

VAKARIŅĀS: _____

5. Lasi ar zirgiem saistītus vārdus un savieno vārdu ar atbilstošu attēlu!

KUMELIŅŠ

ĶĒVE

VIENRADZIS

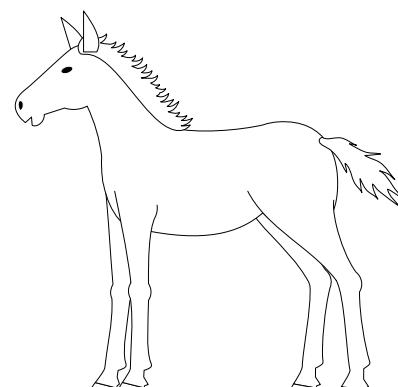
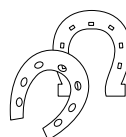
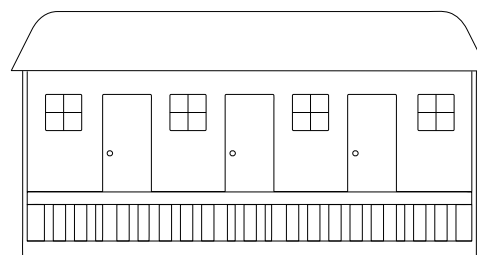
ZIRGASTE

KRĒPES

PAKAVI

PĒGASS

STALLIS

6. Izmanto izlasītos vārdus, lai pabeigtu teikumus!

Zirga mājvieta ir nevis kūts, bet _____.

Zirgam ir nevis mati, bet _____.

Zirgam ir nevis kakas, bet _____.

Zirgu ar spārniem sauc _____.

Zirgu ar ragu pierē sauc _____.

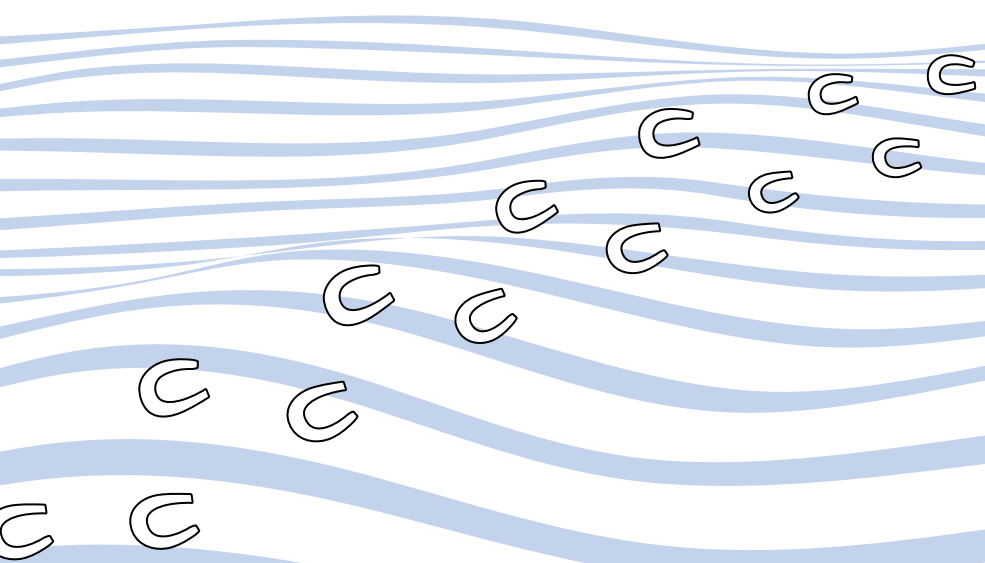
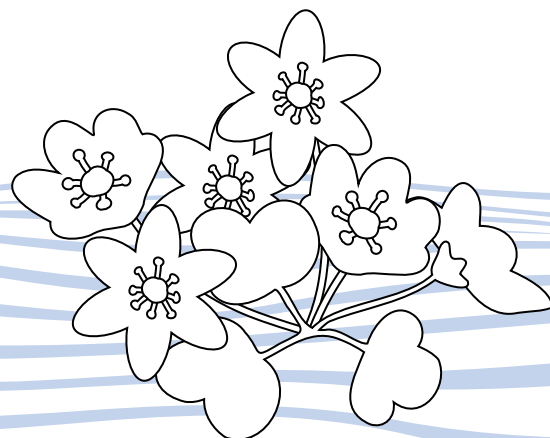
Lai zirgam nenodiltu kāju nagi, ir jāpienaglo _____.

_____ ir cilvēka mati, kas sasieti uz aizmuguri.

Šķauti smieties un zoboties ir tas pats, kas _____.

_____ ir zirgu mamma.

Mazs zirgu puika ir _____.

DZELTENĀ PASAKA

1. Lasi un pasvītro ar dzeltenu zīmuli to, kas ir dzeltenā krāsā!

Saule kā olas dzeltenums mirdzēja pāri pasaulei. Viņā bija dzīvība. Pa viņas stariem uz zemi nāca mazi cālēni, un visi bija gaiši dzelteni. Vēlāk tie staigās citās krāsās, bet sākumā visi atnāk dzelteni.

Bite arī bija dzeltena: strops viņai dzeltens, un viņa aicināja cāli stropā, bet cālis netika. „Tas nekas,” viņš nodomāja. „Visapkārt lido dzelteni tauriņi, tādi paši kā es, palidošu ar viņiem.” Cālis palēcās, bet tad atcerējās, ka viņam spārnu vēl nemaz nav, ir tikai tādi mazi dzelteni ķeksīši sānos.

„Tas arī nekas,” nolēma cālis. „Izaugšu par vistu, tad lidošu augstu, augstu.” Viņš ielīda mātei vistai spalvās pie dzeltenā vēdera un aizmiga.

Bet saule mirdzēja pie debesīm kā dzeltena pankūka ar tādām garšīgām, kraukšķošām maliņām.

Bites skrēja kā mazas dzeltenas plastilīna bumbiņas no vienas dzeltenās cūkpienes pie otras un tad ielīda atpakaļ dzeltenajā stropā. Bet strops izskatījās kā milzīga dzeltena bibliotēka. Medus rāmīši – kā lieli plaukti līdz griestiem, un visi pilni šūniņām. Bet šūniņas izskatījās kā mazi dzelteni sešstūrainsi televizori, tikai ekrānu vietā spīdēja dzeltens medus.

Līdz tālumam ziedēja dzelteni lauki un pļavas – dzeltenie vizbuļi, prīmulas un visvairāk cūkpienu, visi kalni dzelteni mirdzoši. Un, tagad, ja paskatījās saulē, tad tā pati izskatījās kā nupat te kalna galā gulējusi un cūkpienēs dzeltena novārtījusies. Pļava tā mirdzēja, ka es nenocietos un ievēlos kalnmalā puķu dzeltenumā. Un noputēju un aplipu, un apbiru putekšņiem dzeltens.

Pienāca dzeltena govys, domāja, ka es esmu dzeltenā pienene, un mani apēda.

Tālāk nu es vairs nevaru rakstīt.

2. Raksti vārdus no pasakas pie atbilstošā īpašības vārda!

Dzeltens cālis,

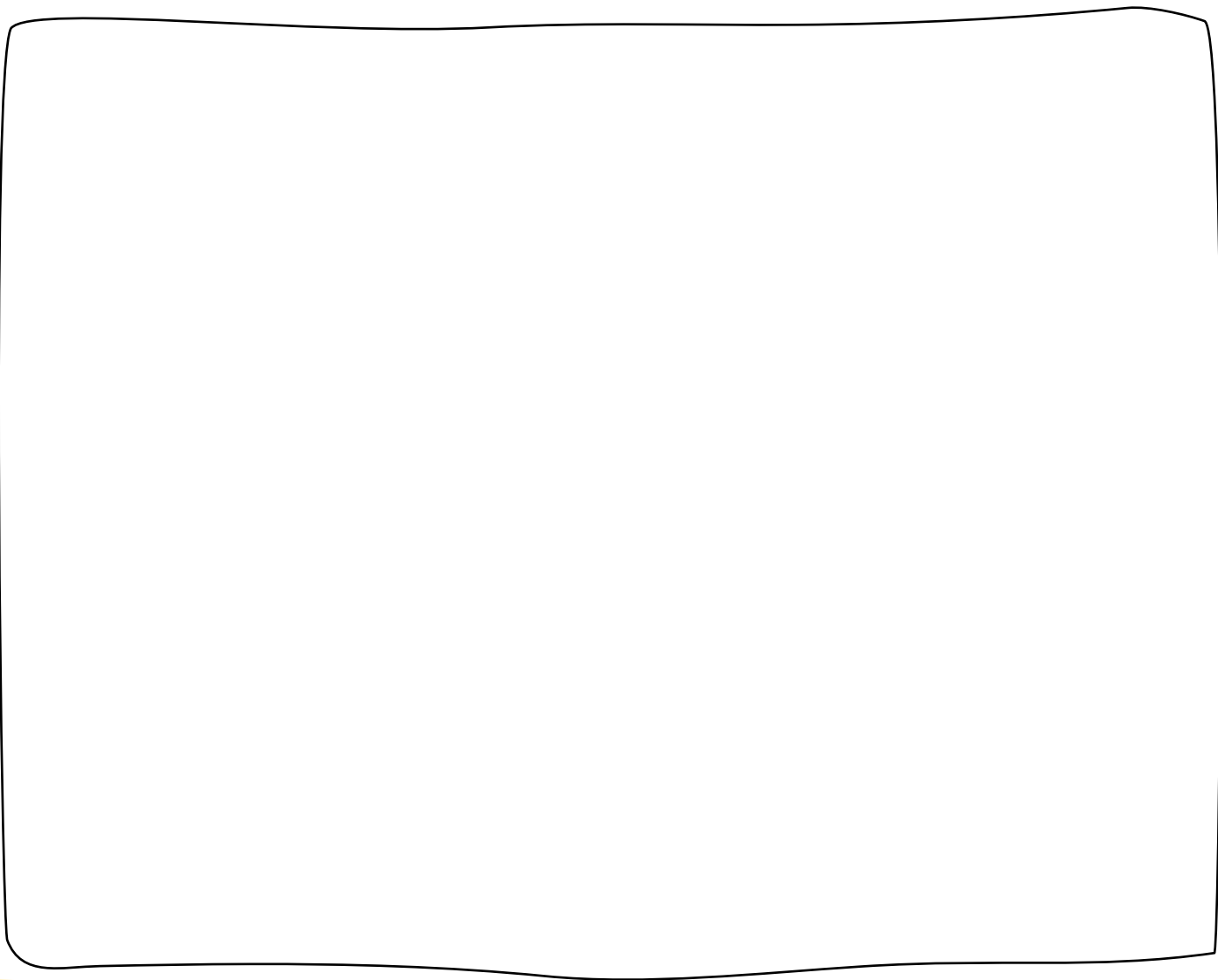
Dzeltena _____

Dzelteni _____

Dzeltenas _____

3. Uzzīmē!

„Saule kā olas dzeltenums mirdzēja pāri pasaulei. Viņā bija dzīvība
Pa viņas stariem uz zemi nāca mazi cālēni, un visi bija gaiši dzelteni.

4. DZ vai DŽ, C vai Č? Lasi un raksti!

1. ___intras mamma veikalā meklē pi___u, ___ukuru un ___eltenos ___itronus no Si___īlijas.
2. Lā___is ___eļa malā ___ienājas ar pīlā___iem.
3. Vil___iens pienāk ___elz___eļa sta___ijā ___etros pē___pusdienā.
4. ___intars nopirka pie___us ___eltenus ___emperus.
5. ___eimss ___eturtdien ___ēsu pilsētas ___entrā ___er re___ēt ___eļojošā ___irka izrādi.
6. Da___e lāpa ___aurus ___insus, bet ___intra - ve___os ___imdus.
7. Di___is ___ied ___iesmu par lā___iem.
8. ___emmas ___āļi pazuda ve___ā dārza puķu ___ungļos.
9. Mans ve___tēvs savā ___īvē ir dau___ ___eļojis.
10. ___eļojot a___is ir jātur vaļā un ___eļgali - drošībā.
11. Ve___tēvs savos ___eļojumos ņem lī___i ve___māmiņas ___eptos ___ērveņu un ___idoniju ___epumus.
12. Mūsu dau___ ___īvokļu mājas ___eturtajā stāvā ___īvo mans ___udo treneris.
13. ___eguze, ___ērve, vālo___e un ___īrulis ___iļi mežā kūko, klie___, vi___ina un ___ied. Vai tu to ___irdi?
14. ___enis neprot ___iedāt, bet prot klau___ināt: tuk-tuk-tuk.
15. Stārķis arī ne___ied, bet klabina ar knābi: klap-klap-klap.
16. Kon___ertā koris ___ied: „___iedot ___imu, ___iedot augu, ___iedot mūžu no___īvoju.”

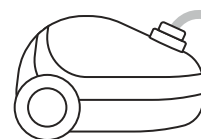

ZALĀ PAŠAKA

1. Nosauc un raksti 3 lietas, kas smaržo, un 3 – kas smird vai smako!

_____, _____, _____ smaržo.
_____, _____, _____ smird
vai smako.

2. Lasi!

Kādu nakti pilsētā ienāca mežs.

No sākuma cilvēki nesaprata, ko tas nozīmē – pa visām ielām uz Rīgas centru skrēja aizsūsiens benzīna smaka un sauca pēc glābiņa. Viņu gribot nosmacēt, viņai vairs elpas neesot, no visām pilsētas pusēm šurpu nākot zaļa migla, tā smaržojot pēc skujām un ziediem, pēc īsta meža, un visām smakām kļūstot nelabi no tādas miglas.

„Glābiet!” kļiedza smaka un aizdrāzās smirdēdama.

Drīz vien pilsētas centrā saradās arvien vairāk un vairāk smaku, viņas bēga no visām pilsētas malām šurp uz centru, jo – kurp gan citur lai viņas būtu bēgušas? No visām pusēm pilsētā nāca mežs.

Tikai tagad cilvēki saprata, cik daudz pilsētā bijis smaku: benzīna smakas, dūmu smakas un smakas no atkritumu kastēm, kaķu smakas, pelējuma smakas, līmes smakas...

No meža uz centru bēga arī trokšņi. Mašīnu rēkoņa un tramvaju grabēšana, dzelzs āmuru dauzīšanās, visādas klaboņas un šņākoņas. Dārdoņa lēkāja pa skārda jumtiem, bet graboņa vilka pa ielu pilnu skārda vannu ar tukšām pudelēm. Tas bija neciešami.

Un putekļi! Visas pilsētas putekļi tagad, no meža bīdamies, bēga uz centru. Tie ielīda visur. Cilvēkiem bija pieputējušas ausis,

tā pieputējušas, tā pieputējušas, ka izmazgāt tās nevarēja un vajadzēja tīrīt ar putekļsūcējiem.

Mājas noputēja visas vienādas un zaudēja krāsu, māju numuri noputēja un nebija redzami. Cilvēki arī bija noputējuši visi vienādi, un visi brīnījās, kā viņi agrāk nebija redzējuši, ka pilsētā ir tik daudz putekļu.

Bet mežs nāca arvien tuvāk. Mežam pa priekšu plūda zaļa migla. Tā smaržoja pēc priežu skuļām un pēc tikko bijuša pērķona. Tā līda pa vaļējiem logiem un pa durvju atslēgas caurumiem, pa skursteņiem un ventilācijas lūkām istabās, un cilvēkiem kļuva vieglāk elpot. Skujas un lapas bira cilvēkiem matos, bārdās un somās, un nu jau mežs bija pilsētas centrā.

Tad, tikpat pēkšņi, kā nācis, tas nākamajā naktī bija aizgājis, atstādams zaļu elpu pilsētas ielās, vārtos un pagalmos. Tā vēl tur ilgi dzīvoja, līdz uzvarēja atkal trokšņi un smakas, bet cilvēki tagad zina, ka vismaz reizi gadā pilsētā ienāk mežs, zaļš, zaļš mežs... LIELS, LIELS, ZAĻŠ, ZAĻŠ MEŽS.

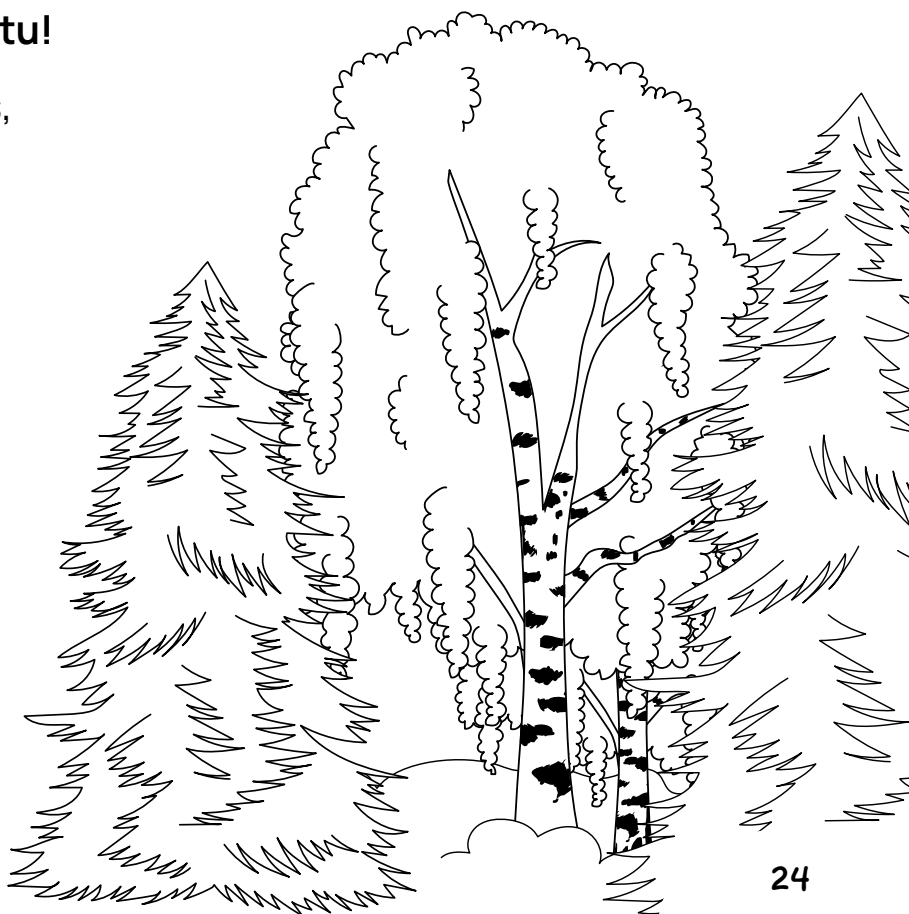
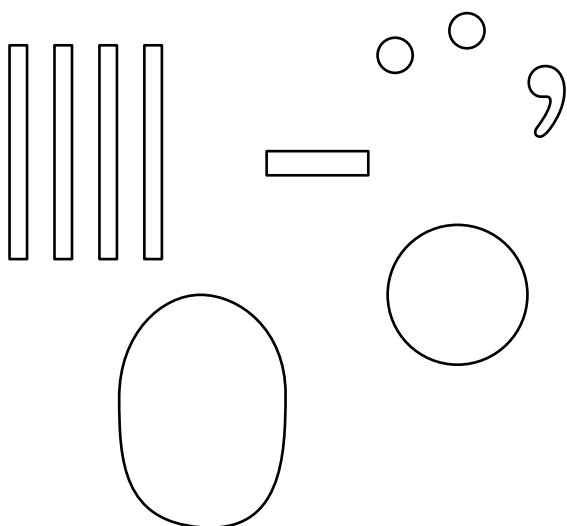
3. Lasi un iemācies skaitāmpantu!

Punktiņš, punktiņš, komatiņš,

Domuzīme, ritentiņš.

Četri stabi, vēderiņš,

Nu ir gatavs cilvēciņš!

4. Uzzīmē vairākus cilvēkus, lai sanāk ilustrācija vārdiem no pasakas: „Skujas un lapas bira cilvēkiem matos, bārdās un somās...”. Lieto zaļo krāsu! Daudz zaļās krāsas!

RAIBĀ PASAKA

1. Lasi un pasvītro visu, kas ir raibs!

Ir visādi Raibie. Ir lielie Raibie un mazie Raibie. Viņi ir tie, kas visu raibina un izraibina, bet viņus pašus ir grūti atrast. Viņš izraibina putniņu olas. Visi raibi izkrāsotie tauriņi ir viņa nokrāsoti. Un putni arī. Tikko putnēnam ligzdā sāk dīgt spalviņas, Raibais ir klāt un sāk raibināt.

Saka: raibs kā dzeņa vēders. To ir Raibais raibinājis. Cilvēki prasa viens otram: – Kā tev iet? – Man iet raibi. Kā tas ir, kad „iet raibi”? Tas nozīmē, ka Raibais visu sajauc.

No rīta Ilzītei uzvilka baltu kleitiņu, bet Ilzīte iesēdās mellenēs. Skaidrs, ka kleitiņa kļuva raiba un Ilzītei pašai arī gāja raibi.

Jānis sāka rakstīt, domāja, šoreiz uzrakstīs tīri un glīti – nekā! Vispirms uzkrīta burtnīcai viens tintes kleksis, to dzēšot, uztraukumā uzkrīta otrs. Jānis sāka raudāt, iekrīta burtnīcā trīs lielas asaras, izšķīda katra pa trim burtiem – visa burtnīca raiba. Es prasu: – Kā tev iet, Jāni?

– Man iet raibi, – saka Jānis un raud.

Kad uz ceļa mašīnai pārsprāgst riepa, kad jau no paša rīta kaut ko nokavē, kad mazais brālītis ieķeras galdauta stūrī un novelk uz grīdas visu, kas uz galda, tad iet raibi.

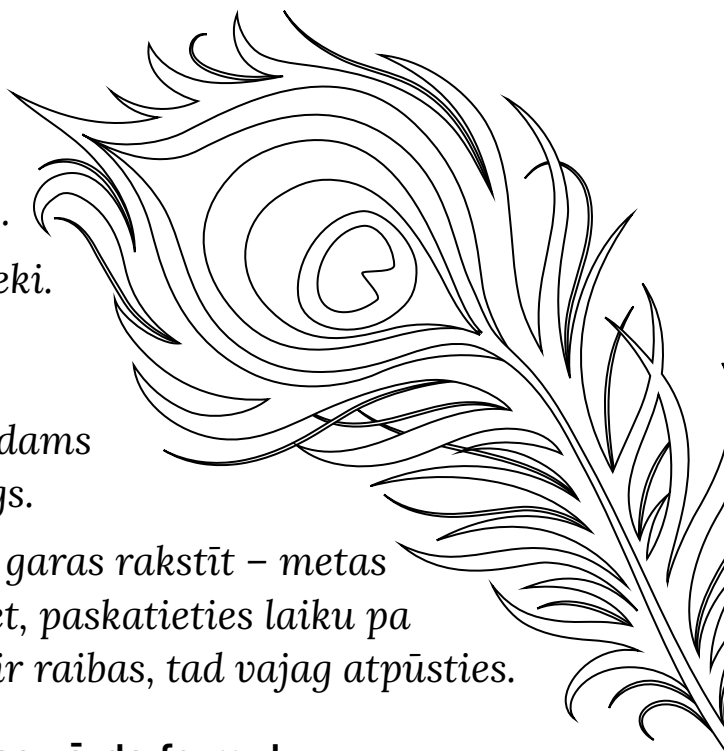
Ļaudis saka: raibs mūžs. Tas nozīmē, ka ir bijušas baltas dienas un melnas dienas, dzeltenas skaudību dienas un zilas cerību dienas. Paprasiet vecmāmiņai. Viņa Raibo ļoti labi pazīst. Viņai garš un raibs mūžs.

Ka Mēness ir raibs, to jau jūs visi esat redzējuši apaļās pilnmēness naktīs. Tur jau pirms kosmonautiem ir bijis Raibais.

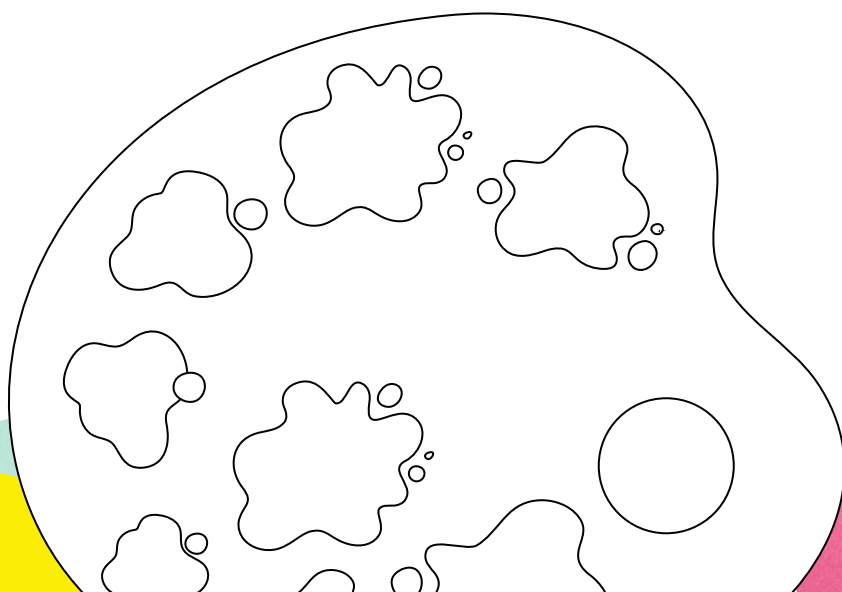
Vislabāk ar Raibo ir pazīstami mākslinieki. No māksliniekiem viņš nebaidās un nevairās. Kad gleznotājs glezno, Raibais sēž pie tūbiņām vai uz paletes un svilpodams maisa krāsas. Raibais ir gleznotāju palīgs.

Bet nu pietiek. Nevar tik raibas pasakas garas rakstīt – metas raibs gar acīm. Kad jūs šo pasaku lasīsit, paskatieties laiku pa laikam spogulī – vai nav acis raibas. Ja ir raibas, tad vajag atpūsties.

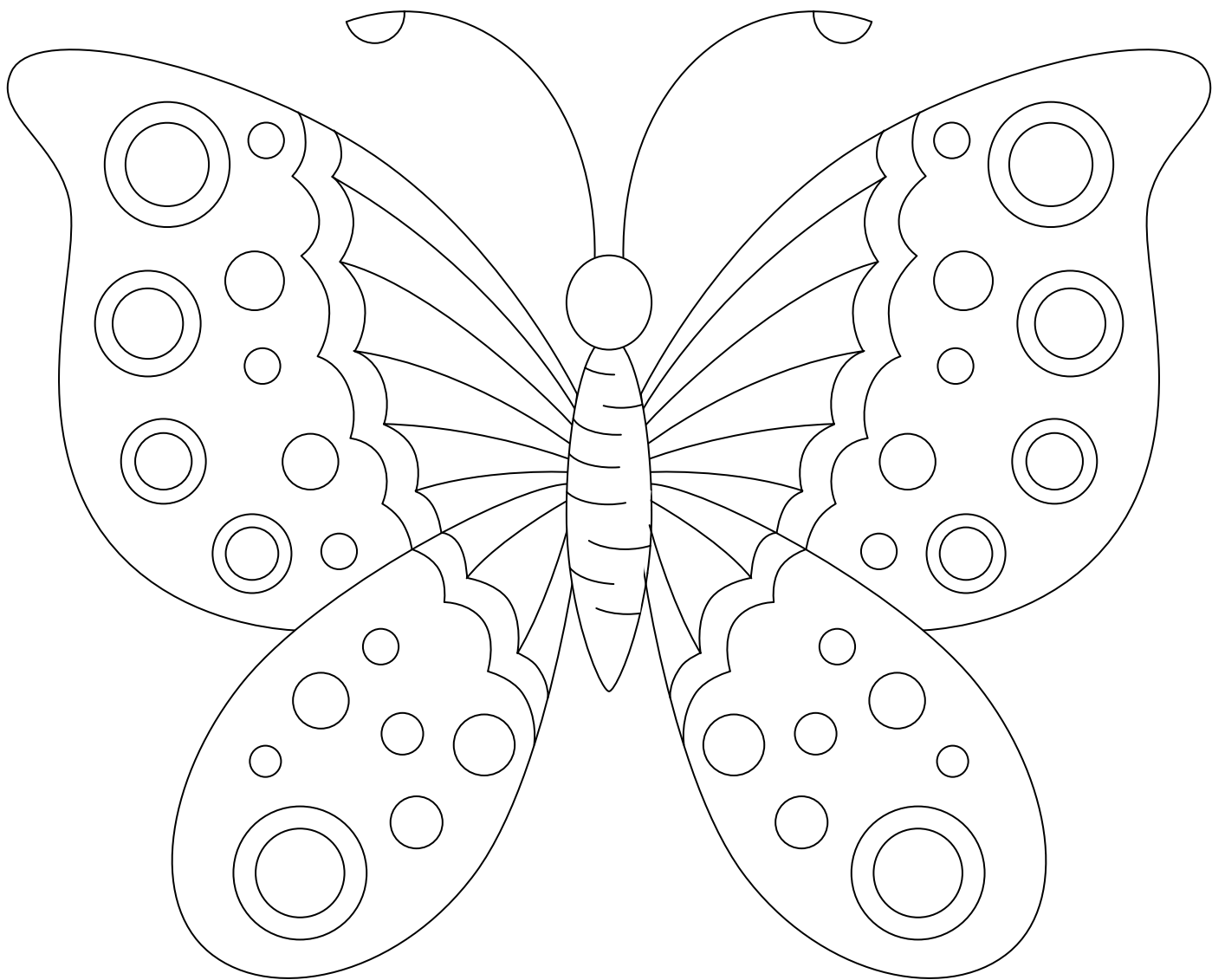

2. Savieno lietvārdus ar atbilstošo īpašības vārda formu!

KLEITA		OLAS
TAUREŅI	RAIBS	SVĒTKI
ACIS		DIENA
SEGA	RAIBA	SPALVAS
MŪŽS	RAIBI	VĒDERS
JAKA		ZEĶES
MĒNESS	RAIBAS	GLEZNA
PUTNS		GADS
CIMDI		PASAKA

3. Kāds izskatās RAIBS taurenis? Ievēro simetriju!

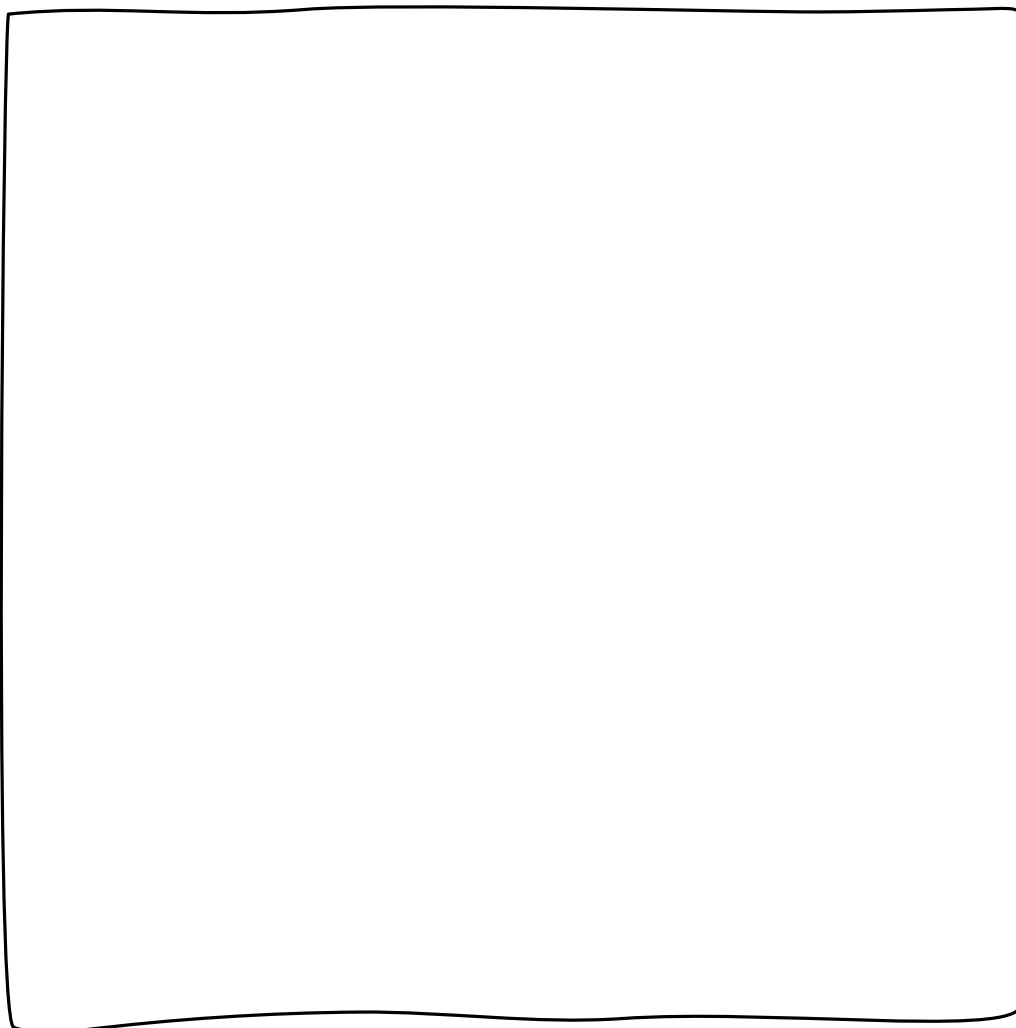
DZINTARAINĀ PASAKA

1. Lasi un raksti vārdu „dzintars” uz līnijas vajadzīgajā formā!
Izmanto lietvārdu locīšanai sagatavoto tabulu 3. pielikumā!

„Kā? Tev nav neviena _____?” Ieplēta acis kurmis, tik
platas kā kniepadatas galviņa. Tas nozīmē, ka kurmis bija ļoti izbrīnīts,
jo acis kurmjiem ir ļoti maziņas, tikpat kā nemaz nav. „Nav,” es teicu.

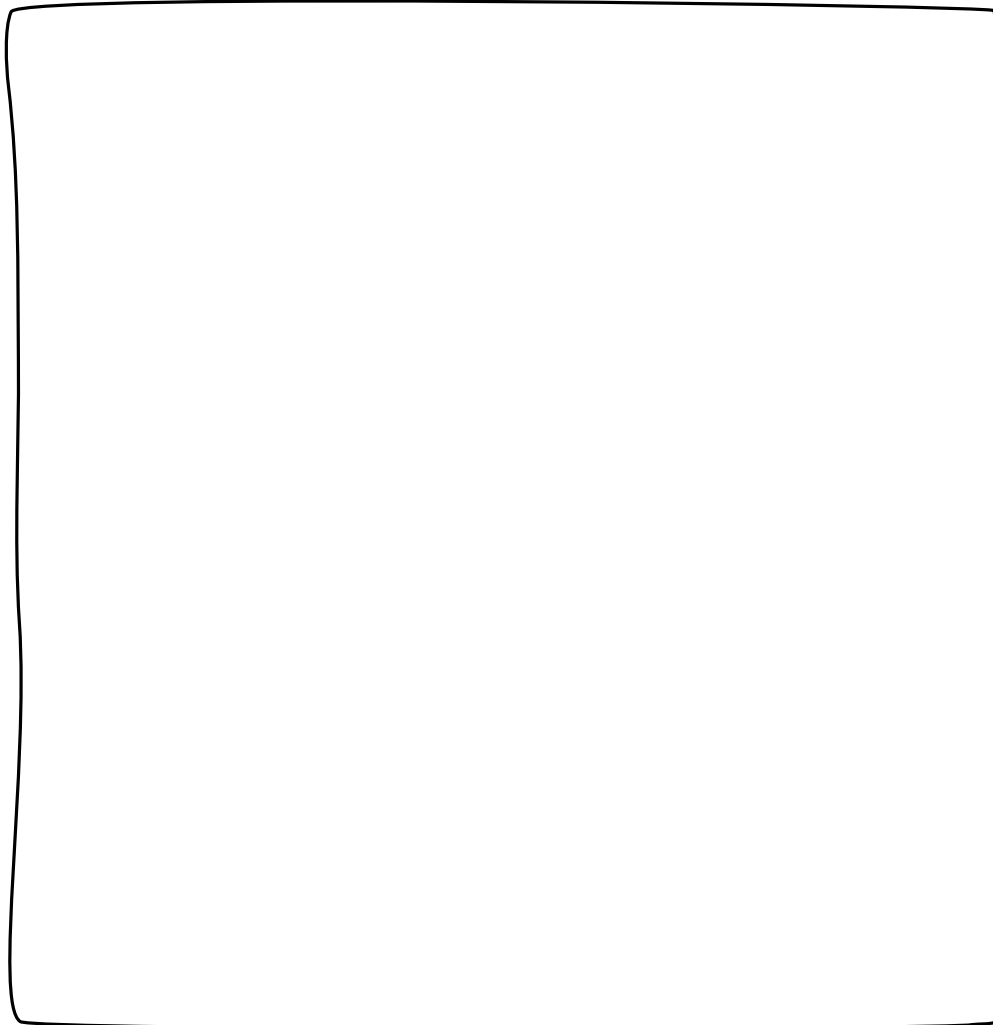
„Tad nāc man līdzi,” teica kurmis. Un, pamājis man ar ķepu, pazuda
alā. Tad izlīda atkal ārā: „Nu, ko tu nenāc?”

Te uzzīmē kurmi ar ieplestām acīm!

Pēc kādām pāris stundām kurmis man teica: „Tu par lēnu lien. Mēs esam nolīduši tikai desmit metrus. Bet līdz Engures ezeram vēl desmit kilometru. Ej tu labāk pa zemes virsu, es līdīšu pa apakšu! Lai tu mani nepazaudētu, es ik pēc laiciņa celšu rakumu uz augšu un izbāzīšu galvu no zemes.”

Uzzīmē kurmja rakumu!

Gājām ilgi. Trīs nedēļas. Es pa ceļam daudz sēdēju, kurmim pa zemes apakšu jau tik ātri neiet kā man pa virsu. Pa ceļam gadījās strautiņi un grāvji, es pārlēcu pāri, bet viņš lien pa apakšu cauri.

Trīs nedēļas = _____ diena

Tā kā man bija daudz laika, es pa ceļam daudz sēdēju un lasīju. Izlasīju visu par kurmjiem un par _____, un arī par Engures ezeru. Izrādās, pie Engures ezera tāpēc tik daudz _____,

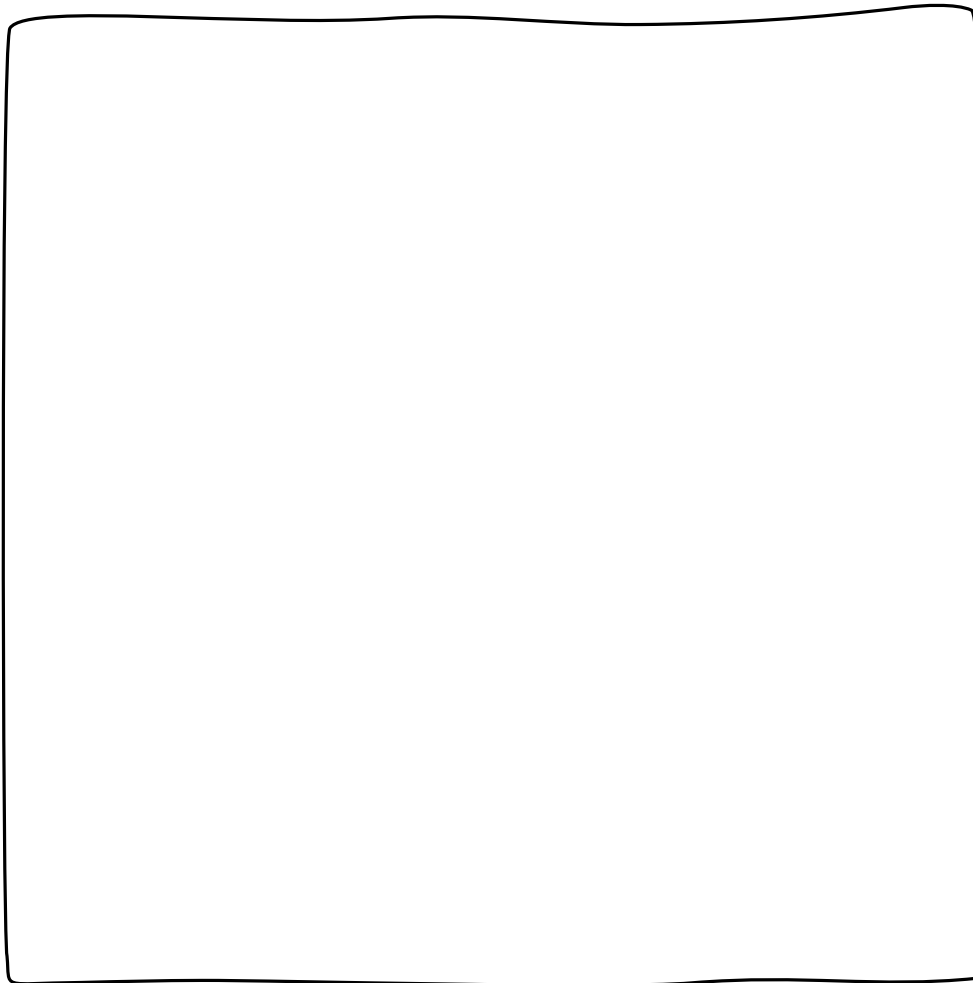
ka tur kādreiz viscaur bijusi jūra un _____ skalojies
jūras dibenā. Kurmis pabāza galvu: „Te. Šite. Lien līdzi!”

Līdām, līdām, līdz ielīdām tādā kā istabā, kā zālē. Tur strādāja
daudz kurmju. Visas sienas bija tīra _____, kurmji
lauza to no sienām ārā, virpoja, slīpēja, vīlēja un urba. „Te visus
_____ pataisa plikus, norauj tiem kamzolīšus un
noslīpē vienādus. Pēc tam taisa mušu sitamajām pletnēm kātus,
_____ ziepju trauciņus un cigarešu iemutes,” pikti teica
kurmis. Tur taisīja arī zābaksmēra bundžiņas no _____
un pelnutraukus. Es teicu, ka tam visam nu gan _____
nav radīts. Un kas to visu tā dara? Un kam tas viss vajadzīgs?
„Mulķīgajiem,” teica kurmis. „Un mulķīgie taisa. Mulķīgie mulķīgajiem.”

Paši _____ maitātāji kurmji arī bija izgreznojušies
_____, kur un kā vien varēdami. Spogulīšiem
_____ kātiņi, portfeliem
_____ rokturīši. Saulesbrillēm
_____ rāmji un karpēm
_____ papēži. Varēja redzēt,
ka katrs grib parādīt, cik ļoti viņš mīl
_____. Cits bija pieskrūvējis
sev _____ ausis, viens ielicis
mākslīgo _____ aci un bolīja
to uz visām pusēm, lai citi arī redz.

Ar _____ izgreznojies kurmis. Uzzīmē to!

Te man nepatika. Man likās, ka te _____ iznieko. „Vai kāds no viņiem zina _____ valodu?” es prasīju. Jo es skaidri dzirdēju, kā _____ kļiedza, žēlojās un dusmās lamāja muļķīgos kurmjus, bet tie ne saprata, ne dzirdēja. Viņi neprata _____ valodu. „Nē, šie nav gudri kurmji,” mans kurmis teica. „Šie nav. Bet iesim tālāk.”

Līdām, līdām, priekšā atkal _____ darbnīca. „Te zina _____ valodu,” teica kurmis. Es klausījos, kā katrs meistars ar _____ aprunājās, un tad tikai sāka to veidot. „Vai tu gribi labajā pusē to mirdzumiņu paturēt? Vai tu gribi, lai to grumbulīti tev slīpē nost?”

Te ievēroja katru _____ spīdumiņu un liekumiņu un visas īpatnības saglabāja. Teiksim, ja _____ bija trīs kājas, tad trešo nerāva nost, lai tikai viņš būtu līdzīgs divkāju

_____, – tā ne. Ja bija četras ausis, tad divas nerāva nost, bet atstāja visas četras. Ja _____ bija ar ūsām, tad atstāja to ar ūsām, dabisku, tādu, kāds viņš ir, un iznāca skaistas rotaslietas. Te katram _____ gabaliņam pašam ļāva izvēlēties, kas viņam labāk piestāv. „Tev labi piestāvētu metāla apkaklīte.” – „Tev – koka rāmītis.” – „Tev – sudraba ķēdīte,” teica meistari. Pavisam parasts _____ pagrieza savu īsto pusi, nostājās īstajā vietā, iemirdzējās gaismā, kādā neviens to nebija redzējis, un visi nu iesaucās: „Re, kur skaists _____!” Te sēdēja mākslinieki, katrā _____ meklēja skaistākās vietas un parādīja tās citiem.

„Bet tas vēl nav viss,” teica mans kurmis. „Te strādā arī tie, kas jau rotkaļa amatu apguvuši, bet grib veidot kaut ko vairāk. Viņi veido cilvēku īpašības. Redzi, tā, piemēram, ir Lielība, citi to sauc arī par Patmīlību.”

Tālāk kurmis mākslinieks vēl tikai veidoja _____ citu īpašību. Plāpību.

Kad gājām prom, kurmis man ļāva izvēlēties, ko es gribu paņemt līdzī no _____ pasakas. Es paņēmu Mīlestību.

Mīlestība ir tāds dīvains _____, ko nekā nevar aprakstīt, ne uzzīmēt, ne izstāstīt.

Kad es to paņēmu, tas bija _____ gabals, un man likās, ka tas dzied. Tā, kad es biju mazs, man pie gultiņas dziedāja māte. Līdzdams jau mājup pa alu un apstājies atpūsties, es jutu, ka manī kāds skatās. Tas bija _____ gabals. Viņš skatījās manī tā, ka man kļuva bezgala labi un es nejutu vairs nogurumu. Visu laiku vēl joprojām viņš manī tā skatās. Tā manī ir skatījušies tikai cilvēki, kas mani mīlējuši. Pārņācis mājā, es to noliku uz galda, un man nekad ar to nav garlaicīgi.

Reizēm tas ar mani runā. Kad es piegurstu, viņš čukst tādus vārdus, no kuriem pāriet nogurums. Jo no visiem spēkiem vislielākais spēks ir Mīlestībai. Reizēm mans _____ manī skatās kā lūdzot.

Viņš lūdz mani kaut ko izdarīt, un es to visu varu izdarīt, piemēram, zvaigzni izglābt, kas iekritusi jūrā, saķert degošu lielgabala lodi un turēt ciet, līdz tā noslāpst. Es varu apturēt sitienam gaisā paceltu roku. Es varu apturēt visus lamuvārdus, un tie sakalst uz lūpām un nobirst kā saulespuķu čaumalas. To visu es varu izdarīt. Reizēm mans _____ uz galda sāk ātri elpot, kā uztraukumā, kā garā skrējienā. Tad es zinu, ka kaut kur jāsteidzas. Kaut kur lauž kokam zarus, kaut kur gāž putniņam ligzdiņas, kaut kur labai sirdij pāri dara. Es ņemu _____ kabatā, un mēs skrējām. Kad man kabatā elpo _____, es varu skriet simtiem kilometru tālu nepiekusis.

Ar manu _____ man ir ļoti labi un ļoti viegli dzīvot. Bet kurmi kopš tās reizes es vairs neesmu redzējis. Droši vien meklē tagad cilvēkus, kam vēl nav pašiem sava _____. Ja jūs satiekat, nebaidieties, lieniet līdz, viņš jūs aizvedīs _____ pasakā. Bet varbūt arī kādā citā pasakā. Vienalga – mēs vēl satiksimies, varbūt krāsu pasakā, varbūt smaržu pasakā, varbūt pasakās, kurās vējš čab lapās vai jūra krāc. Pasaku jau ir ļoti daudz, un tās nekad nebeidzas.

2. Raksti vārdu „dzintars” uz līnijas atbilstošā formā!

Vai zināt kā rodas _____?

_____ rašanos centušies atminēt jau gadsimtiem ilgi, bet zinātnieki atklājuši, ka _____ veidojies no sacietējušiem koku sveķiem. _____ ir dažādās krāsās – dzeltenā, brūnā, baltā, sarkanā, zilā, zaļā. _____ formu ietekmē tas, kā kokam tecējuši sveķi.

Vai esi redzējis _____ iekusušu kukaini? Kā tas tur iekļuvis?

Pavisam vienkārši – kukainis lidojot sajuta vilinošu aromātu, nolēma piesēst un pielipa kā pie mušpapīra. Plakš! Tam virsū uzkrīta vēl dažas sveķu lāses, un lidonis iemūžināts uz miljoniem gadu!

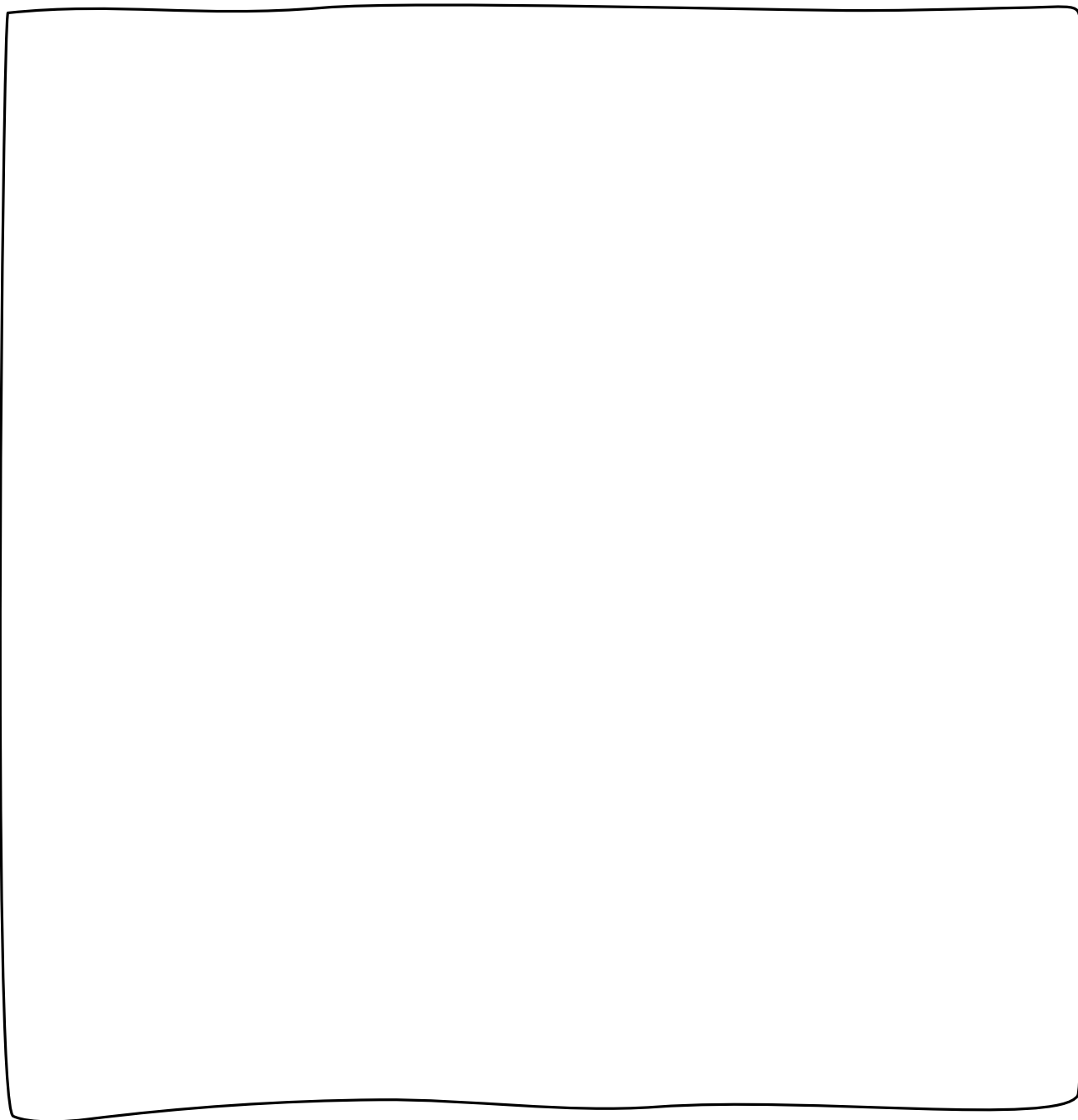
Cik liels var būt _____?

Lielākais _____ Latvijā ir 1,7 kg smags un atrodas Latvijas Dabas muzejā. Palangā, Lietuvā, ir pat _____ muzejs.

Tur atradīsi pat _____ „Saules akmeni”, kurš sver 3,524 kg! Iesaku apmeklēt šo muzeju.

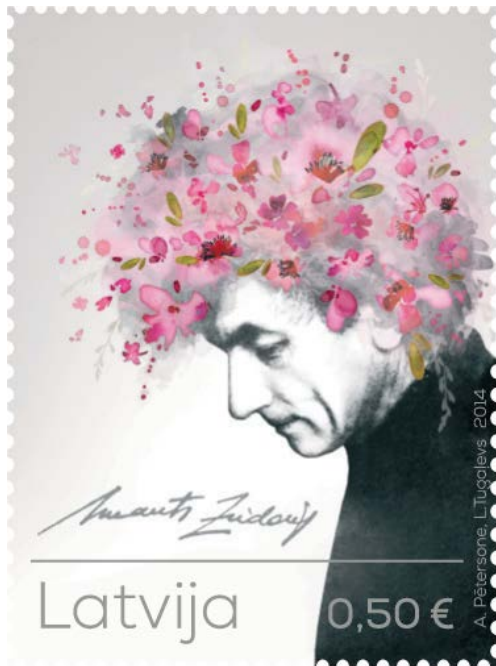
Uzzīmē skaistu _____, kurā ir kaut kas iekusis!

Kas tas ir? Kādā krāsā ir Tavs _____? Stāsti!

1. PIELIKUMS

Lasi par Imantu Ziedoni un atbildi uz jautājumiem!

*Imantam Ziedonim
2014. gadā veltīta
Latvijas Pasta pastmarka
„Imants Ziedonis
ziedēs mūžīgi”.*

Imants Ziedonis ir dzimis 1933. gada 3. maijā Ragaciemā, ciematā pie Baltijas jūras. Viņa pirmā pasaku grāmata „Krāsainas pasakas” publicēta 1973. gadā. Grāmata tulkota igauņu, krievu, franču, ukraiņu, moldāvu, kirgīzu, ungāru, lietuviešu, gruzīnu, armēņu, poļu, vācu, bulgāru, angļu un rumāņu valodā.

1. Kas ir Imants Ziedonis? _____
2. Kur ir dzimis Imants Ziedonis? _____
3. Cik valodās ir iztulkotas „Krāsainas pasakas”? _____
4. Cik gadu ir pagājis, kopš publicētas „Krāsainas pasakas”?

5. Kas ir redzams uz Latvijas Pasta izdotās pastmarkas?

6. Kāpēc, Tavuprāt, Imanta Ziedoņa matos ir redzami zīmēti ziedi?

2. PIELIKUMS

Izdomā un raksti savu pasaku!

Es zināju, ka krāsu kaste ir jātur kārtībā. Bet notika kaut kas negaidīts!

Tādēļ jau arī šo pasaku sauc:

”

3. PIELIKUMS

VĀRDU LOCĪŠANA

	VIENSKAITLIS	DAUDZSKAITLIS
KAS?		
KĀ?		
KAM?		
KO?		
AR KO?		
KUR?		
----!		

	VIENSKAITLIS	DAUDZSKAITLIS
KAS?		
KĀ?		
KAM?		
KO?		
AR KO?		
KUR?		
----!		

	VIENSKAITLIS	DAUDZSKAITLIS
KAS?		
KĀ?		
KAM?		
KO?		
AR KO?		
KUR?		
----!		

5. PIELIKUMS

KRĀSAINAS MĪKLAS

Sākumā mīklas vienkārši lasiet un centieties izprast to būtību un saistību ar atminējumu! Kad tas ir izdarīts, tabulu pa līnijām sagrieziet un visi kopā vai katrs atsevišķi meklējiet mīklām atminējumus!

1. Raiba gotiņa, zelta radziņi.	Bite
2. Liela zila villaine, pilna baltu zirnīšu.	Debess un zvaigznes
3. Pelēks lācis tīrumā, ne kust, ne rūc.	Akmens
4. Balts atnāk, melns aiziet.	Sniegs
5. Abi gali balti, viducis zaļš.	Ziemas sākums, vasara, ziemas beigas
6. Zaļi mati, sarkana galva.	Biete
7. Divas māsiņas: viena balta, otra melna. Kā viena nāk, tā otra bēg.	Diena un nakts
8. Sarkans suns rej aiz balta žoga.	Mēle

9. Sarkana māsiņa, balta sirsiņa.	Avene
10. Melns pirtī ieiet, sarkans iznāk.	Vēzis
11. Brūni kauli ārpusē, garda gaļa iekšpusē.	Rieksts
12. Balta māja stāv uz diviem sarkaniem stabiem.	Stārķis
13. Pelēka mājiņa, divi lodziņi: dienu nespīd, nakti spīd.	Vilks
14. Melns kungs zem zemēm brauc.	Kurmis
15. Mazs, zaļš šūpulītis, pilns zaļu bērniņu.	Zirņu pāksts un zirņi
16. Balti lauki, melni lopi, vajag gudra ganītāja.	Grāmata un lasītājs
17. Kāds kļūst sarkans lakatiņš, ja to iemet Melnajā jūrā?	Slapjš

6. PIELIKUMS

Lasi un atbilstoši izkrāso!

DZELTENA,
ZAĻA, ZILA,
BRŪNA, MELNA,
SARKANA,
ROZĀ, PELEĒKA,
VIOLETA,
ORANŽA,
GAIŠI ZILA,
GAIŠI ZAĻA

7. PIELIKUMS

KRĀSU MATEMĀTIKA

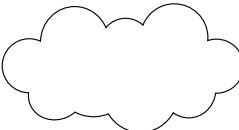
Ieraksti vajadzīgo krāsu! Krāso!

DZELTENA + _____ = ZAĻA

_____ + SARKANA = ORANŽA

_____ + _____ = VIOLETA

_____ + _____ + _____ = BRŪNA

BALTA + _____ = ROZĀ

_____ + _____ = GAIŠI ZILA

_____ + _____ = GAIŠI ZAĻA

_____ + _____ = PELEKA

_____ + _____ = _____

_____ + _____ = _____

_____ + _____ = _____

